427

உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-அ.] சாதாரண-ஹ ஆடிமீ. [பகுதி-கூ.

தொல்காப்பியத்துக்கண்ட

பழைய வழக்குகள்.

(முற்றொடர்ச்சி.)

தொல்காப்பியனார், அகரவீற்றுள் ஒருசாரனவற்றிற்கு இயல்பு கூறும் "அன்ன வென்னு முவமக் கிளவியும்" என்ற சூத்திரத்தில்— "செய்ம்மன வென்னுந் தொழிலிறு சொல்லும்" என

மனவீற்று வினைச்சொல்

மனவீற்றுத் தொழிற்சொல்லொன்று எடுத்தோதினார். அவை, உண்மன, செய்ம்மன முதலியன. இவை, செய்யுமென் வினைபோல, உண்மன குதிரை (உண்ணுங் குதிரை) எனப் பெயரெச்சமாகவும், குதிரை உண்மன (குதிரை உண்ணும்) என முற்றாகவும் அக்காலத்து வழங்கியனவாகும். இம்மன விறுதிச்சொல் எதிர்காலமொன்றே யுணர்த்துவதென்பதும், இருதிணை ஐம்பாற்குமுரியவிரவுவினையாம் என்பதும்,—"முன்னிலைவியங்கோள்" (வினையியல் - உரு) "எஞ்சிய கிளவி" (ஷை - உஅ) என்னுஞ் சூத்திரங்களை நோக்கி உணர்க.

இனி, இம் மனவிறுதிச்சொற்பற்றி நச்சினார்க்கினியர் எழுதுவது வருமாறு:—"உண்மன குதிரை செந்நாய் தகர் பன்றி என்பவற்றுக்கு உண்ணுமென விரித்தும், யானுண்மன, நீயுண்மன, அவனுண்மன என நிறுத்திக் கூழ் சோறு தேன் பால் என வருவித்தும் முடிக்க. இங்ஙனம் செய்யுமென்பொருட்டாகிய மனவெனிறுதிச்

சொல் அக்காலம் வழங்கியதாகலின் ஆசிரியர் அதனை வேறுக எடுத்தோதினுர்." (எழுத்ததிகாரம் - உக0) எனவும், "இச்செய்யுமேன் வாசகம் அக்காலத்து மனவென்னும் வாசகத்தாலும் வழங்கலின் ஆசிரியர் ஈண்டு வேறுக எடுத்தோதி, எழுத்தோத்தினுள்ளும் "செய்ம்மன வென்னுந் தொழிலிறு சொல்லும் என்றூர்." (சொல் - உஉஎ) எனவும் கண்டுகொள்க. இவற்றுல் தொல்காப்பியர் காலத்தே செய்யும் என்பதுபோற் செய்ம்மனஎன்னும் வினைச்சொலொன்று வழங்கியதாகல் உணர்க. "ஆயிரு திணையி னிசைக்குமனசொல்லே.'' என்புழி ஆசிரியர், இசைக்குமன என்றது, இம்மனவிறுதிவினைச்சொல்லே போலும்.

சில இயற்பெயர்கள்.

தொல்காப்பியனுர், புள்ளிமயங்கியலில், இயற்பெயர் சிலவற்றின் முன் தந்தை முதலிய சொற்கள் புணரும் விதிகூறுமிடத்தே "தானும் பேனுங் கோனு மென்னும், ஆமுறை யியற்பெயர் திரிபிட னிலவே" என்பதனுல் தான், பேன், கோன் எனச் சில இயற்பெயர்களைக் குறித்தார். இப்பெயர்கள், தந்தையொடும் மக்கள்முறைமையொடும் புணரும்வழி இயல்பாகும் என்பது இச்சூத்திரக்கருத்து. தான்றந்தை பேன்கொற்றன் என உதாரணங்காண்க. தான் பேன் எனப்பெயரிடும் வழக்குப் பிற்காலத்து வீழ்ந்ததென்பது, நச்சினுர்க்கினியர், "பேன், கோன் என்பனமுற்காலத்து வழக்கு" எனக் கூறுதலால் விளங்குகின்றது.

அழன், புழன், துயின் என்ற சொற்கள்.

இனித், தொல்காப்பியனுர் "அழனே புழனே யாயிரு மொழிக்கும்" (எழுத்ததி-ககூ..) "அழனெனி றுதிகெட"(ஷை-நுருச.)என்ற சூத்திரங்களால், அழன் புழன் என்ற சொற்கள் தங் காலத்து வழங்கியவற்றைக் குறிப்பிட்டார். அழன்-பிணமென்பர் நச்சினுர்க்கினியர். இச்சொற்கள், ஆசிரியர் காலத்துக்குப்பின் வழக்கு வீழ்ந்தொழிந்தனவென்பது, "முதல்வழியாயினும்" என்னும் மரபியற் சூத்திரத்து, உரைகாரர், "அழன் புழன் என்பனபோல்வன இக்காலத் திலவேன்று களைந்து யாத்துச்செய்யினும்"எனவும்; நச்சினுர்க்கினியர், "கடிசொலில்லை" என்னும் எச்சவியற் சூத்திரத்தே "புதியனதோன்றி

ஞற் போலப் பழையன கெடுவனவுமுள; அவை அழன், புழன் முதலியனவும், எழுத்திற் புணர்ந்தசொற்கள் இக்காலத்து வழங்காதனவுமாம்" எனவும் கூறுவனவற்ருல் தெளியப்படும். இனி, மொழி மரபியலில்,

"மகரத் தொடர்மொழி மயங்குதல் வரைந்த
னகரத் தொடர்மொழி ஒன்பஃ தென்ப
புகரறக் கிளந்த அஃறிணை மேன."

என்னுஞ் சூத்திரத்தே, (நிலன் நிலம் என்பதுபோல) மகரத்தொடு மயங்காத னகாவீற்று அஃறிணைப்பெயர்கள் ஒன்பதென ஆசிரியர் கூறினர். அவை எகின் செகின் விழன் பயின் குயின் அழன் புழன் கடான் வயான் என எண்ணினர் உரைகாரர். இவ்வெண்ணப்பட்ட சொற்களினும் சில, தொல்காப்பியர் காலத்துக்குப்பின் இறந்தொழிந்தன என்பது, மரபியலில் எதிர்பொருளுணர்த்தலென்னும் உத்திக்குப் பொருள்கூறுமிடத்தே, உரைகாரர் "மகரத்தொடர்மொழி ......மேன" என்ரேதிய இலக்கணத்துச் சில பிற்காலத்துக்குறைய வருதல் எதிர்பொருளெனப்படும். அதனைத்தான் உணர்ந்து "கடிசொலில்லைக்காலத்துப்படினே" என்று கூறினன்" என எழுதிச்சொல்லுதலான் அறிக. இவ்வொன்பது பெயர்களுள் அழன், புழன், என்பனவன்றி வேறுசிலவும் ஆசிரியர்காலத்துக்குப்பின் வீழ்ந்தன போலும். இவற்றுள் "குயின்" என்றசொல் கடைச்சங்கத்தார் நாளிலேயே வழக்குவீழ்ந்ததென்பது "மரபேதானும்" என்னுஞ்செய்யுளியற்சூத்திரத்துப்பேராசிரியர், இச்சொல்லையுமெடுத்தோதி "அவை ஆசிரியர் நூல்செய்தகாலத்துளவாயினும் கடைச்சங்கத்தார்காலத்து வீழ்ந்தமையிற் பாட்டினுந்தொகையினும் நாட்டிக்கொண்டு செய்யுள் செய்திலர்" எனக்கூறுதலால் நன்குவிளங்கும். "குயின் - மேகம்: அஃது அஃறிணைப்பெயர்" என்பர் நச்சினார்க்கினியர். இவற்ருல், மேகத்துக்குக் குயின் என்ற வழக்கு இக்காலத்தவர்க்குப் பொருந்தாதென்பது முன்னோர் கருத்தாயிற்று. இனி மணிமேகலைச் சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்தகாதையில் "அழற்பெய் குழிசியும் பி (பு?) ழற்பெய் மண்டையும்" எனவரும் அடிகள் முற்காட்டிய வழன் புழன் என்ற வழக்குகளைக் குறிப்பனபோலும்.

இனி, "ஊவெனொருபெயராவொடுசிவணும்" என்னும் உயிர்மயங்கியற் சூத்திரத்து, ஆசிரியர் எடுத்தோதிய 'ஊ' என்ற ஓரெழுத்தொருமொழியும் தொல்காப்பியர்காலத்தே வழங்கிப் பின்வீழ்ந்ததாம். "ஊ என்பது தசையை உணர்த்தி நின்ற வழக்கு: ஆசிரியர் நூல்செய்த காலத்துவழக்கு" என்றார் நச்சினார்க்கினியரும்.

'ஊ' என்னு மொழி.

இனித், தொல்காப்பியனார், பெயரியலில், பாலறியநின்ற உயர்திணைப்பெயர்களை உணர்த்திவருமிடத்தே "பெண்மையடுத்தமகனென்கிளவியும்" என எண்ணினார். இதற்கு நச்சினார்க்கினியர்— "கட்புலனாயதோர் அமைதித்தன்மையடுத்து நாணுவரையிறந்து புறத்து விளையாடும் பருவத்தாற் பால்திரிந்த பெண்மகன் என்னும் பெயர்ச்சொல்லும்" என்று பொருளும்; "பெண்மகனென்பது அத்தன்மையாரை அக்காலம் அவ்வாறே வழங்கினாராயிற்று, இங்ஙனம் கூறலின்" என விசேடமும் கூறினர். உரையாசிரியர், "புறத்துப்போய் விளையாடும் பேதைப்பருவத்துப் பெண்பாலாரை பெண்மகன் என்று வழங்குப" என்றும், சேனாவரையர் "மாறோக்கத்தார் அப்பருவத்துப் பெண்பாலாரை இக்காலத்தும் பெண்மகனென வழங்குப" என்றும் எழுதினர். இப்பெண்மகன் என்னும் பால்திரிந்து நிற்கும்பெயர் வினையேற்கு மிடத்துப் "பெண்மகன்வந்தாள்" என்றே முடித்து வழங்கப்பட்டதென்பது "மகடூஉ மருங்கிற் பாறிரி கிளவி-மகடூஉ வியற்கைத் தொழில்வயினான" என ஆசிரியர் தனித்து விதிகூறுதலால் விளங்கும். இவற்றால் பெண்மகன் என்னும் ஒருவகைவழக்குத் தொல்காப்பியனார் காலத்துப் பிரபலமாக வழங்கியமை தெளியப்படும். பிற்காலக்கவியும் "பெய்த மலரோதிப் பெண்சக்ரவர்த்தியுட - னெய்திய பள்ளியினிதெழுந்து" (விக்கிரமசோழனுலா) என்புழி "பெண்சக்ரவர்த்தி" எனக்கூறியதும், மலையாளநாட்டார் "பெண்ராஜா" என இன்றும் வழங்குவதும் பெண்மகன் என்பதுபோன்றனவாதல் காண்க.

பெண்மகன் என்னும்வழக்கு.

(தொடரும்.)

பத்திராசிரியர்.

உ

கம்போடியா பருத்தி.

1. திருநெல்வேலிஜில்லாவில் முன் தோட்டக்கால் நிலங்களில் பயிரிட்டு வந்த புகையிலை, கேழ்வரகு, மிளகாய் முதலாகிய இறைவைப் பயிர்கள் செய்த இடங்களிலெல்லாம் 'கம்போடியா பருத்தி' யென்றுசொல்லப்பட்ட பருத்திப்பயிரை இப்பொழுது வழக்கமாய்க் கையாடிச் சாகுபடி செய்கிறார்கள். இதன் காரணம் அந்தப் பயிரைச்சாகுபடி செய்தவர்களுக்கு நன்றாய்த் தெரியும். நில இயல்புக்குத் தக்கபடி நிலத்தின் மண்படை ஆழமாயிருந்தாலும், இல்லாமற்போனாலும், இந்தப் பயிர் சாகுபடி செய்வதிற் பிடிக்கும் செலவெல்லாம், மாதம் ஒன்று அல்லது இரண்டு தண்ணீர் இறைப்பதைத் தவிர, மற்ற சாதாரண பருத்திச் சாகுபடிக்கு எவ்வளவு செலவு பிடிக்குமோ அவ்வளவு தான் பிடிக்கும்.

2. சரியானபடி எருவிட்டுப் பருவப்படுத்திய நல்ல தோட்டக்கால் நிலங்களைப்போலொத்த நிலங்களில் இந்தப்பருத்தியை விளைவிக்கும் கிருஷிகருக்கு ஏகரா ஒன்றுக்குச் சாதாரணமாய் 1,000 முதல் 1,250 இராத்தல் நிறைவரை மாசூல் கிடைக்கிறதாம். சில விடங்களில் ஏகரா ஒன்றுக்கு 2,000 இராத்தல்நிறை மாசூல் கிடைத்திருப்பதாயுந் தெரியவருகிறது. 250 இராத்தல் நிறைகொண்ட பொதி ஒன்றுக்குச் சாதாரணபருத்திக்குக கிடைக்கும் விலையைவிட இந்த வகைப் பருத்திக்கு ஒரு பொதிபேல் ரூபா 5 அதிக விலை கிடைக்கிறது. இப்படி மிகுந்தவிலை கிடைப்பதின் காரணம் என்னவென்றால், இந்தப் பருத்தியிலிருந்து அதிகப் பஞ்சு கிடைப்பது தான். சாதாரண பருத்தி 2,000 இராத்தல் நிறையை அரைத்தால் 500 இராத்தல் பஞ்சுகிடைக்கும்; ஆனால் இந்தப் பருத்தியிலிருந்து 500 இராத்தல் நிறை பஞ்சுகிடைக்க 1,500 இராத்தல் பருத்தி அரைத்தால்போதும். மேலும் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலிருக்கும் நூலாபீஸின் வியாபாரிகள் இந்தப்பருத்தி பாரம் ஒன்றுக்குச் சாதாரண பருத்தி விலையைவிட ரூபா ஐந்து அதிகங் கொடுக்கிறார்கள்.

3. இந்தப்பயிரைச் சாகுபடிசெய்யும் முறை மிக எளிது. எருச் செய்த நீர் வடிவுள்ள தோட்டக்கால் நிலங்களில் நல்லபலிதம் கிடைக்கும். இதை விதைக்கும் நிலத்தை நன்ருயுழுது பண்படுத்தி, பருத்தி விதைக்கும் பட்டத்தில் விதையை கைவிதைப்பாய் வீசி கட்டைக் கலப்பையால் லேசாய் ஒரு சால் உழுது விதையை மறைக்கவேண்டும். ஒரு ஏகரா நிலத்தில் விதைக்க 10 இராத்தல் விதை போதுமானது. விதை விதைத்த பிற்பாடு தண்ணீர் இறைவைக்கு வேண்டிய பிரகாரம் பாத்திகளும் கால்களும் கட்டவேண்டும். பயிர் முளைத்து மேல் வந்து செடிகளில் இரண்டு இலைகள் உருவியிருக்கும்போது, களைக்களை வெட்டி நிலத்தின் மேற்பரப்பை கிளறிக் கொடுக்கவேண்டும். செடிகள் ஒருச்சாண் உயரமிருக்கும்போது ஒருசெடிக்கும் மற்றொரு செடிக்கும் இரண்டடி தூரமிருக்கும்படி செடிகளைக் கலைத்து விடவேண்டும். நிலத்தில் தக்கபடி எருவிட்டிருந்தால் செடிகளுக்கு மத்தியில் $2\frac{1}{2}$ முதல் 3 அடி இடம் விட்டு கலைப்பிக்கலாம். இப்படிச் செடிகளைக் கலைப்பிவிக்காவிட்டால் செடிகள் அடர்ந்து நெருங்கி, அதன் கிளைகள் சிறுத்துக் கோலுருவி, சன்னமாகி, அவைகளில் பிடிக்கும் பருத்த காய்களின் பளுவைத் தாங்கமுடியாது செடிகள் வளர்ந்து நிலத்தை அடைத்து மூடிக்கொள்ளு முன் இரண்டாந்தரம் ஒருகளை வெட்டவேண்டும். இதற்குப்பின் செடிகளின் நிழல் நிலத்தை மூடிக்கொள்ளுமானதால், களைப்பூண்டுகள் வளரவொட்டாதபடி அடக்கிக்கொள்ளும். இந்தப் பயிருககுத் தண்ணீர் அவசியமாக வேண்டியபொழுது மாத்திரம் இறைத்தால் போதுமானது. செடிகளில் பிடித்திருக்கும் காய்கள் வெடிக்க ஆரம்பித்த பிற்பாடும், முதல் வெடிப்புப் பருத்தி எடுத்தாகும் வரை தண்ணீர் பாய்ச்சக்கூடாது. அப்பால் காய்கள் காய்த்து ஓய்ந்துபோன செடிகளில் மறுபடியும் துளிர்த்துப் பூத்து காய்கட்டும் பொருட்டு ஜலம் இறைக்கவேண்டும். இந்தப் பருத்தியைச் செடிகளிலிருந்து எடுப்பது மிகவும் எளிது. ஏனென்றால் காய்கள் பெரிதாயும் சுளைகள் நன்ருய் வெடித்துமிருக்கும். பருத்தி எடுப்பதில் அனுபோகமுள்ள ஓர் ஆள் நாள் ஒன்றுக்கு 100 முதல் 125 இராத்தல் பருத்திவரை சாதாரணமாய் எடுக்கக்கூடும்.

தானியப் பயிர்களை நிச்சயமாய்ப் பயிரேற்றிப் பலனடையப் போதுமான தண்ணீர்வசதியில்லாத கிணற்றிறைவை நிலங்களைவைத்துச் சாகுபடி செய்யும் ஒவ்வொரு கிருஷிகரும் இந்தப் பயிர் சாகுபடி செய்வது நிரம்ப நலம்.

எச். சி. ஸாம்ப்ஸன்,
ஆக்ரிகல்சர் டிப்டி டைரக்டர்.

மிளகு.

மிளகுக்கொடியானது மலபாரில் (மலையாள தேசத்தில்) ஒரு விசேஷமானபயிர். இது தற்காலத்திற்கூட மலைத்தொடர்களிலுள்ள உன்னதமானகாடுகளில் யாராலும் பயிரிடப்படாமலே தானுயுண்டாகும் காட்டுச்செடிகளைப்போற் காணப்படுகின்றது. இங்கேயிருந்து ஒரு திக்கில் குடகு (Coorg) வைனட் (Wynaad) பரியந்தமும் மற்றொரு திக்கில் நேர்குறுக்கே சமுத்திரபரியந்தமும் பரவியிருப்பதுடன், மரங்களடர்ந்த ஒவ்வொரு தோட்டத்திலும் ஒரு சிறு மிளகுத்தோட்டம் வைத்துண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது. மிளகுச்செடி பூர்வீகத்தில் மலபார் (மலையாளதேசத்து) பயிராகவேயிருந்ததென்றாலும் அது மற்றப்பாகங்களுக்குப் பரவித் தற்காலத்தில் ஆஸ்திரேலியாபரியந்தமுள்ள எல்லாத்தீவுகளிலும் ஏராளமாய்ப் பயிரிடப்படுகின்றன. இக்காரணத்தால் மிளகின் முக்கிய வியாபாரஸ்தலம் இந்தியாவிலிருந்து சிங்கப்பூருக்கு மாறிவிட்டது. தெல்லிச்சேரி (Tellicherry) யைவிட சிங்கப்பூரில் நூறு மடங்கு சரக்கு அதிகம் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. ஆனால் மலபார் (மலையாள தேசத்து) மிளகு, ஏற்றுமதியின் அளவில் பின்தாங்கிவிட்டபோதிலும், வியாபாரிகள் தெல்லிச்சேரி மிளகையே அதிசிலாக்கியமானதென்று இன்னும் எண்ணுகிறார்கள். இது இந்தியாவின் மேற்கு சமுத்திரக்கரையில் மாத்திரம் பயிரிடத்தக்கது.

இந்து தேசசரித்திரத்தில் மிளகின் சம்பந்தமானது மிக்வும் விசேஷமானதாயிருக்கிறது. இந்தியாவின் தற்காலநிலைமைக்கு அனுகுணமாயிருந்தது மற்றெல்லாப் பயிரையும்விட மிளகேயென்று ஒருவகையாகச்சொல்லவேண்டியதாயிருக்கிறது. இந்தியாவைச் சுற்றி

ப்பார்த்து ஆராய்ந்துபோகவந்த ஐரோப்பியர்களுடைய கவனத்தையும், ஐரோப்பிய வியாபாரிகளுடைய முக்கியகருத்தையும் முதல் முதல் கவர்ந்தது இந்தமிளகேயாம். நன்னம்பிக்கை முனையை (Cape-of Good Hope) சுற்றி, பெயர்பெற்ற கப்பல் யாத்திரைசெய்தவாஸ் கோடிகாமா (Vasco de Gama) என்பவர் மலபாருக்கு (மலையாளதேசத்துக்கு) வந்ததும் மிளகின்விலையை நயமாக்குவதற்கு வழி ஏதாவது உண்டாவென்று கண்டுபிடிப்பதற்காகவே. மேல்சமுத்திரக்கரையில் போர்டுக்கல்தேசத்தார் (Portuguese) குடியேறினதற்குக் காரணமும் அதுவே. ஐரோப்பாவில், இந்த மிளகுவியாபாரத்தில் வேறொருவருக்கும் யாதொரு பாத்தியதையுமில்லாமல் தாங்களே ஒப்பந்தமாய் வியாபாரம் நடத்திவந்த டச்சுத்தேசத்தார்கள் (Dutch) இதற்கு பின்வந்தார்கள். இவர்கள் மிளகின் விலையை உயர்த்தினதினால்தான், தனவந்தர்களாகிய சில லண்டன் (London) வியாபாரிகள் ஒன்று கூடி இந்தியாவுடன் மிளகு வியாபாரம் நேரே செய்யத் தீர்மானித்து ஈஸ்டு இந்தியா கம்பெனி (East India Company) யென்று ஒருசங்கம் ஏற்படுத்தினார்கள். ஆகவே இந்துதேச சரித்திரத்திற்கே எப்போதும் ஒரு முக்கிய அடையாளமாயிருந்த ஓயாத உள்நாட்டுக்கொடூர சண்டை சச்சரவுகளை ஒய்த்துப்பற்பலநாட்டார்களையும் ஒற்றுமைப்படுத்தி, ஒரே ஆளுகைக்குள்ளாக்கி இத்தேசத்தை ஆங்கிலேயர் சுவாதீனமாக்கியாள மிளகே முதற்காரணமாயிருக்கிறது.

மிளகுக்கொடி சாகுபடி செய்தல் மிகவும் வருத்தமில்லாத காரியம். கொடிவளர்ந்து தொத்துவதற்கு ஆதாரமாய் நடப்பட்ட மரத்தில் கொடி தொத்திக்கொண்டபின் இந்தப்பயிருக்கு அதிகக் கவனம் செலுத்தவேண்டியதில்லை. எவ்வளவு அஜாக்கிரதையாயும் கவனம் செலுத்தாமலும் பயிர்செய்தாலும் இஃது ஒவ்வொருவருஷமும் தோட்டக்காரர்களுக்குத் தீர்வையைச் செலுத்த உபகாரமாகும்படி கொஞ்சம் நல்லமாசூலைக்கொடுக்கும். ஆனால் எந்தத் தோட்டத்திலிருக்கும் மிளகுக்கொடிகளும் பலன் தருவதிலும் மற்ற விஷயங்களிலும் வெவ்வேறுவகையாயிருப்பது ஒவ்வொருவருக்குந்தெரிந்த விஷயம். சில வகைகள் நன்றாயும் சில மாதிரிகள் கேவலமாயும் வளர்

கிறது. சிலவகைகள் நன்ருய்க் காய்பிடித்துப் பலன் கொடுக்கும். மற்றும் சில எட்டிலோ பத்திலோ காய்த்து அற்ப சொற்பமாய்ப் பலன்கொடுக்கும். மிளகுச் செடிகளின் குண லக்ஷணங்களை அறிந்து, அதை விருத்திசெய்து, மிளகுத்தோட்டக்காரர்களுக்கு உபகாரம் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் கவர்ன்மெண்டார் தாலிப்பரம்பா (Taliparamba) என்னுமிடத்தில் மிளகு சாகுபடிசெய்ய ஒரு பண்ணையை ஸ்தாபித்தார்கள். மிளகுக்கொடிகள் நடுமுன்னே இன்னின்ன தினுசுகள் நல்லதென்றும், இன்னின்னவைகள் நல்ல பலன் தராவென்றும் பகுத்தறிவது இப்போது மிக எளிதான காரியமென்று தெரியவந்திருக்கிறது. இவ்விஷயங்களைக் குறித்து வேண்டிய சமாசாரங்களை அறிய விரும்புகிறவர்கள், அந்தப் பண்ணை மானேஜர் அவர்களைக்கேட்டுக்கொண்டால் அவர் மிகச் சந்தோஷத்துடன் தெரிவிப்பார். நல்ல மாதிரிச்செடிகளையும் உபயோகமற்றவைகளையும் வைத்துப்பயிராக்கச்செல்லுஞ் செலவு ஒன்ருகவே இருக்கும். மிளகைச்சாகுபடிசெய்வதில் தற்காலத்தைவிடச்சற்று அதிகக்கவனம் செலுத்துவதினல், அப்படிச் செலுத்திய கவனத்திற்கு மிகவும் அதிகமாகவே அதன் மாசூல் வருஷாவருஷம் இருக்கும். மிளகுச்செடியிலிருந்து மாசூல் கிடைக்க மிகுந்தநாள் ஆகுமென்பது வாஸ்தவம். இக்காரணத்தைக்கொண்டு அனேகர் அப்படிப் பிரயாசை எடுப்பதில் பிரயோஜனமில்லையென்று சொல்ல இடமுண்டு. வெகு நாட்சென்று விசேஷபலன் தராத ஒரு வகைச் செடியைவைத்துப் பரிபாலிப்பதைப்பார்க்கிலும், நெடுநாட்சென்று காய்ப்புக்கு வரக்கூடியதாயும் சரியானபடி பலன்தரும் வகைச்செடியையேவைத்துப் பரிபாலிப்பது உத்தமம். பின் சந்ததிகளின் பிரயோஜனத்தையும் இலாபத்தையும் உத்தேசித்தாவது சீதோஷ்ண மழைப்பேதங்களால் எளிதில் கெடுதியடையாமல் பொறுத்துக்காய்க்கும் வலியமாதிரி மிளகுச் செடிகளுக்குச்சற்றுகவனம் செலுத்துங்கள். நல்லமாதிரிகளைப்பார்த்துத்தெரிந்தெடுங்கள். வேர்களைச்சுற்றிக் கொஞ்சம் ஒவ்வொரு வருஷமும் தோண்டி, தோட்டத்தின் மற்றப் பாகங்களிலிருந்து மட்கிய இலைச்சருகுகளையும் வீட்டைச்சுற்றி அகப்படும் குப்பையையும் சேகரித்து அக்கொடிகள் தொத்தியிருக்கும் மரத்தின் அடியில் ஒரு சிறுகுவியலாகப்போடுங்கள்.

ஸி. ஏ. பார்பர்,

கவர்ன்மெண்டு தாவரசாஸ்திரி.

உ

கம்பளிப்பூச்சியைப்பற்றிய குறிப்பு.

தமிழ் ஜில்லாக்களில் "கம்பளிப்பூச்சி" என்று சொல்லுகிற மயிருள்ள புழுக்கள் பயிரைச்சேதப்படுத்தும் ஜெந்துக்களென்று தென்னிந்தியாவிலுள்ள எல்லாருக்குந் தெரியும். மழைக்காலத்தில் திடீரென்று உண்டாகி வேளாண்மைகளுக்கு அதிகக் கெடுதி செய்கிறது. அவைகள் சோளம், கம்பு, நிலக்கடலை, பயறுவகைகள் இவைகளைத்தான் விசேஷமாய் அழித்துவிடுகின்றன.

இந்தக் கம்பளிப்பூச்சிகள் பயிர்களைத்தின்றபின் மண்ணுக்குள் நுழைந்துகொண்டு பேரீச்சங்கொட்டையைப்போல் உருமாறி மறு வருஷம் மழைக்காலம் வரும்வரையில் அந்தப்படியே (மண்ணுக்குள்) கிடக்கும். அக்காலம் ஆரம்பித்துத் தரைபோதுமானபடி நனைந்ததும் இந்தப்பூச்சிகள் மேல்நோக்கித் துளைத்துக்கொண்டு தரைமட்டத்துக்கு வந்து, பொட்டுப் பொட்டாயிருக்கும் சிறகுகளுடனும் மஞ்சள் அல்லது சிவப்பு வரிகளுள்ள உடம்போடுங்கூடிய வெள்ளைப் பூச்சிகளாக வெளிக்கிளம்புகின்றன. இந்தப்பூச்சிகள் சாதாரணமாய்க் கொள்ளை கொள்ளையாய் ஒரேதடவையில் ஒருசேரக் கிளம்புகின்றன. அப்போது கிராமாந்தரங்களில் விளக்கைச்சுற்றிலும் இவைகள் கூட்டமாய்த் திரண்டுகொண்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். பெட்டைப்பூச்சிகள் இலைகளில் அநேக முட்டைகளிடுகின்றன. கம்பு, சோளம், நிலக்கடலை இவைகளின் இலைகளின் கீழ்ப்பக்கத்தில் திரள்திரளாய் முட்டைகளிருக்கக் காணலாம். இந்த முட்டைகள் பொரிந்து பின் கம்பளிப்பூச்சிகளாகும்.

இதற்குப் பரிகாரமான உபாயங்கள்:—இந்தப் பூச்சிகள் முட்டையிடுவதால் தான் திடீரென்று புழுக்கள் உற்பத்தியாகின்றன. ஒரு பூச்சி 500 முதல் 1,500 முட்டைவரையிலும் இடும். ஆகையால் ஒரு பூச்சியைக்கொன்றால் பின்னிட்டு 500 முதல் 1,200 புழுக்கள்வரையிலும் கொன்றதுபோலாகும். நல்ல மழைபெய்து தரை தக்கபடி நனைந்ததும் கூடுகளிலிருந்து நூற்றுக்கணக்காய்ப் பூச்சிகள்

புறப்படுகின்றன. இந்தப் பூச்சிகளுக்கு விளக்கண்டை வந்து சேர அதிக ஆவல். இந்தப் புழுக்களின் தொந்தரவுள்ள இடங்களில் சமயம்பார்த்து விளக்குப்பொறிகளை வைத்தால் இந்தப்பூச்சிகளை ஒருமிக்கத்தொலைத்துவிடலாம்.

விளக்குப்பொறி என்பது விளக்கண்டை வரும்பூச்சிகளைத்தாணு கக் கொல்லும் ஒரு சூத்திரம். இச்சூத்திரம் பூச்சிகளை இழுக்கிற தற்கு விளக்கொன்றும், அதன்கீழ் வந்தபூச்சிகளைக்கொல்ல மண் ணெண்ணெய் கலந்த தண்ணீருள்ள தட்டம் ஒன்றும் சேர்ந்து அமைந்துள்ளது. ஒரு சிறு மண்ணெண்ணெய் விளக்கை உள்ளே வைக்கக்கூடிய நான்குமூலைக்கண்ணாடி லாந்தரை வைத்துக்கொண்டு விளக்குப்பொறி செய்துவிடலாம். இதன் விலை சொற்பம். இது எல்லா ஊர்களிலும் சுமார் 6 அணுவுக்கு வாங்கலாம். தேங்காய் எண்ணெய் பாதி மண்ணெண்ணெய் பாதியாகக் கலந்து உபயோ கிக்கவேண்டும். தனி மண்ணெண்ணெயைவிட இந்தக்கலப்பு பிர காசமாய் எரியும். புகையும் பிடியாது. பூச்சிகளைப்பிடிப்பதற்கான மண்ணெண்ணெய்கலந்த தண்ணீரின் விஸ்தீரணம் அதிகமாய் இருக் கும்படி தட்டம் அகன்று இருக்கவேண்டியது அவசியம். $2\frac{1}{2}$ முதல் 3 அங்குல ஆழமும் இரண்டடி சதுரமும் உள்ள ஒரு தகரத்தட்டம் இதற்கு ஏற்றதென்று அனுபோகத்தில் தெரிந்திருக்கிறது. 6 அல் லது 8 அணுவுக்கு எந்தத் தகரக்கடைக்காரனும் செய்துகொடுப் பான். இதில்லாவிட்டால் ஏற்றச்சால்போல அகன்ற வாயுள்ள எந் தப்பாத்திரமும் இதற்கு உதவும்.

தனியாக ஒரு மூங்கிற்கால் நட்டு அதிலிருந்து தட்டத்திற்கு மேலே லாந்தரைத் தொங்கவிடவேண்டியது. ஆழமில்லாத பாத்திர மாயிருந்தால் அதன் நடுவில் ஒரு கல் வைத்து அந்தக்கல்லின்மேல் லாந்தரை வைத்துவிடலாம். எந்தப்பயிரைக்காக்க இந்த ஏற்பாடு செய்கிறோமோ அந்தப் பயிர்மட்டத்திற்குமேல் இந்தக்கருவி முழு தும் உயர்ந்திருக்கவேண்டும். தூரத்திலிருந்து பார்த்தால் விளக் குத் தெரியும்படி ஒரு மண்குவியலின்மேல் வைக்கலாம்.

விளக்குப்பொறிச் சோதனைகள்.—இந்த உபாயம் பலிக்கிறதா என்பதைச் சோதித்தறியும்பொருட்டு 1909 வருஷம் ஜுலை ஆகஸ்டு

மாதங்களில் மஞ்சகுப்பஞ் ஜில்லாவிலிருக்கிற பன்னிகுப்பம் கிராமத்து நிலங்களில் 15 விளக்குப்பொறி வைத்திருந்தது. முதலில் ஒரு சிறுகூட்டம் முந்தியநாள்பெய்த 1 அங்குல மழைக்கப்புறம் ஜூலை மீ 23௳ இரவிலும், பிறகு அதிலும்மிகப்பெரிய கும்பல் ஆகஸ்டு மீ 8௳ பெய்த $1\frac{1}{2}$ அங்குல மழைக்குப்பின் 10௳ சாயந்திரமும் ஆக இரண்டு வெவ்வேறு கும்பலாக அவ்வருஷம் இப்பூச்சிகள் புறப்பட்டன; முதற்கூட்டமோ கொஞ்சம் 400 பூச்சிகள்தான் 4 ராத்திரியில் பிடிபட்டன. இரண்டாவது கும்பலில் நாலிரவில் 7,400 பூச்சிகள் பட்டிறந்தன. அதில் 3,800 முதனாளிரவிலேயே பிடிபட்டன. இந்த 7,400 பூச்சிகளிற் குறைந்தபட்சம் அரைவாசி பெட்டைகளாயிருக்கவேண்டும். ஒரு பெட்டை 500 முதல் 1,200 முட்டைகள்வரை யிடுகிறதென்பதை யோசித்துப்பார்க்கும்போது இந்தப்பொறி எவ்வளவு சிறந்ததென்பது தெளிவாய் நாம் காண்கிறோம். (இந்த உபாயத்தால்) தப்புவிக்கப்பட்ட நிலங்களுக்கருகில் ஒரு பூச்சிகூடக் காணாததினாலே பன்னிகுப்பங்கிராமத்துக்குடியானவர்கள் இது ஒரு கைகண்ட முறை என்று செவ்வையாய் அறிந்துகொண்டார்கள்.

முடிவு.—இந்தத் தந்திரத்தினால் பூரண நன்மையடையவேண்டுமானால் ஒரு கிராமத்திலிருக்கும் இரண்டொரு குடியானவர்கள் மட்டும் தங்கள் நிலங்களில் விளக்குப்பொறிகளை வைத்தால் போதாது. அப்படிச் செய்வதனால் அந்தப்புலங்களிலும் அவைகளுக்கடுத்த புலங்களிலும் உள்ள பூச்சிகள் தப்பாமற் பிடிபட்டிறக்குமென்றாலும், இந்த விளக்குப்பொறிகளுக்கு எட்டாத தூரத்திலுள்ள மற்றப்புலங்களில் இடப்பட்டிருக்கும்முட்டைகள்பொரித்தபுழுக்கள் கடைசியில் இங்கும் வந்து சேர்ந்துவிடும் ஆகையால் ஒரு இடத்திலுள்ள எல்லாக்குடிகளும் ஏகோபித்துக் கொல்லைகளெங்கும் விளக்குப்பொறிகளைக் கட்டாயம் நடவேண்டும். இப்படி எல்லாரும் ஒருமித்துச்செய்வதால் இந்த உபாதையை வரவொட்டாமல் தடுக்க முடியும் என்று நம்பலாம். ஒன்றுசேராமற் போனாலோ இப்பொறிகளெல்லாம் கேலிக்குத்தான் இடமாகும். கவனிக்கவேண்டிய மற்றொரு விஷயம் என்னவென்றால் (முதல்) மழைபெய்து

நின்ற உடனே விளக்கு ஏற்றிவிடவேண்டும்; முதனாளிரவு பிடிபடும் பூச்சிகளின் தொகை பின்னிட்டுப் பிடிபடும் பூச்சிகளெல்லாவற்றையும் விட அதிகமாயிருக்கும். ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்துபின்னிட்டு விளக்கண்டை பூச்சிகள் ஆவலோடு விசேஷமாய் வருகிறதில்லை. இந்த உபாயம் கைகூடவேண்டுமானால் (மழை நின்றவுடனே) சற்றும் தாமதம் செய்யாமல் விளக்குப் பொறிகளை வைத்து விடவேண்டியது அவசியம்.

விளக்குப் பொறிவைத்தல்.—செலவுசுருக்கமான விஷயம் அதற்குவேண்டிய கைம்முதல் ஒரு ரூபாவுக்குமேலில்லை. லாந்தர் 6 அணா. தகரத்தட்டம் உபயோகிப்பதானால் அது ஒரு 6 அல்லது 8 அணா. மூங்கிற் காற்சட்டம் வகையராவுக்கு ஒன்று அல்லது இரண்டணாவுக்குமேற் செல்லாது. பத்திரமாய் வைத்துக்கொண்டால் பலவருஷமிருக்கும். ஒரு ராத்திரிக்கு ஒரு விளக்குக்கு 6 அல்லது 8 பைசா எண்ணெய் செல்லும். மொத்தத்தில் இரண்டு வாரத்துக்கு மேல் விளக்குவைக்கவேண்டியிராது. ஆகையினாலே எண்ணெய்ச் செலவு சுமார் 8 அணா பிடிக்கும். (இக்கம்பளிப்பூச்சிகளால் விளைகிற நஷ்டத்தைப் பார்த்தாலோ) அரைவாசி,முக்கால்வாசி பயிரைச் சேதப்படுத்தி நிலத்தின் நயத்திற்கும் பயிரின் உயர்ச்சிக்கும் தக்கபடி ஏகர் என்றுக்கு 20 ரூபா முதல் 50 ரூபா வரையில் நஷ்டம் உண்டாகிறது.

உ

கரவைவேலன் கோவை.

(முற்றொடர்ச்சி)

நாய்துஞ்சாமை.

நாய்துஞ்சாமையாவது அவ்விடத்துள்ள நாய்கள் நித்திரை சிறிதுமின்றி அடிக்கடி குரைத்து நிற்றலைக் கூறுதல். அவ்வாறு குரைக்குங்கால் இவ்விடத்தே அடிக்கடி நாய்கள் குரைத்தற்குக் காரணம் என்னை கொல்லோ; என்று ஆராய்ச்சி வரும். அதனால் வருந்தொழிற்கருமை பொருந்தி இரவுக்குறியிடை யீடுபடும் என்க.

செய்யுள்.

௩௮ கஞ்சமின் சேருங் கரவையில் வேலன் கனகவெற்பா
பஞ்சிலுந் தீண்டப் பனித்திடுஞ் சீறடிப் பாவைகொடு
நஞ்சினுங் கோரம் பயிலன்னை துஞ்சினு ஞாளிக்குலந்
துஞ்சலெண் ணாது குரற்காட்டுங் கங்குற் றொடர்நெறிக்கே.

கஞ்சமின் - இலக்குமி. கனகம் - பொன். கோரம் - கொடுமை. ஞாளிக்குலம் - நாய்க்கூட்டம். குரற்காட்டும் - குரைக்கும். கங்குல் - இரா.

நிலவு வெளிப்படுதல்.

நிலவு வெளிப்படுதலாவது ஞாயிறு பட்டபோதே நிலவு வெளிப்பட்டுத் தலைவன் வருந்தொழிற் கருமையாய் இரவுக்குறியிடையீடு படுதலைக் கூறுதல்.

செய்யுள்.

௩௯. தாதே யளகமுஞ் சூதேய் முலையுந் தயங்குமின்ப
மாதே கருந்திரைப் பட்டாடை சுற்றிய வையமங்கை
மீதே நிலாக்கதிர் பொங்கிய தால்விறற் பாண்டவர்க்காய்த்
தூதே நடந்த கரவையில் வேலன் சுரும்பகத்தே.

தாது ஏய் - மகரந்தம் பொருந்திய, சூது ஏய் - சூதாடு கருவியை ஒத்த. கருந்திரைப்பட்டாடை -கடலாகிய பட்டாடை. வையம் - பூமி. பாண்டவர்க் காய்த் தூதே நடந்த கரவையில் வேலன் என்றது பாட்டுடைத்தலைவனைப் புருடோத்தமன் என்னும் மரபு பற்றிய வழக்கு. சுரும்பு - மலை.

வருந்தொழிற் கருமைசாற்றல்.

வருந்தொழிற் கருமைசாற்றலாவது தலைவன் இடையீடின்றி வருதற்குத் தடையாய் ஆண்டு நிகழும் இடையூறுகள் பலவற்றானும் உளதாகிய அருமையைக் கூறுதல்.

செய்யுள்.

௩௦. பாய்பரி யூருங் கரவையில் வேலன் பனிவரைமே
லாய்குரன் ஞாளியிவ் வூர்துயின் றூலுமக் காவலரோ
காய்வர் நிலாவெண் கதிர்காலு மேயிருட் கங்குன்மூற்றும்
வாயடை யாதுவன் கூகையுஞ் சேவலும் வாள்விழியே.

பரி - குதிரை. ஞாளி - நாய். காவலர் - நகரி காப்போர். கங்குல் - இரா. வாயடையாது - ஒலிக்கும். சேவல் - கோழி. வாள் விழியே என்றது பாங்கியை.

கனவுநலிபுரைத்தல்.

கனவுநலிபுரைத்தலாவது கனவின்கண்ணே தலைவன் வந்து புணரக்கண்ட தலைவி விழித்தபின் ஒன்றுங் காணாது நலிந்த செய்தியைப் பாங்கியோடு பகர்தல்.

செய்யுள்.

௩௧. இந்நா ளியாமத் திவர்வந்து கூடி யெனைப்புணர்ந்தார்
நன்னா ளனவென்று கண்விழித் தேனென்று நான்கண்டிலேன்
கன்னவ தாரன் கரவையில் வேலன் கனகிரிமேல்
முன்னாள் வினைப்பய னேகன வாக முடிந்ததுவே.

நன்னாள் - உதயகாலம். கன்னவதாரன் - கன்னனுடைய அவதாரம் போன்றவன். இதனால் அவனுடைய வள்ளன்மை கூறப்பட்டது.

தன்றுயர் தலைவற்குணர்த்தல் வேண்டல்.

அஃதாவது தலைவி தன்பாலடைந்த துயரைத் தலைவனுக்கு அறிவித்தலைக் குறித்துப் பாங்கியை வேண்டல்.

செய்யுள்.

௩௨. திசைப்பா லிசைவைத்த வேலன் கரவைச் சிலம்பர்தம்பால்
விசைப்பாண மன்ன விழியணங் கேசும் மெலிவையெல்லாம்
நசைப்பான்மை யோடு மவர்காதி னிற்புக நல்வசன
மிசைப்பா ரவரெவ ராயினு மேபுக ழேறுவரே.

பாணம் - அம்பு. மெலிவு - துயர். நசை - விருப்பம்.

வெறியச்சுறுத்தல்.

வெறியச்சுறுத்தலாவது அவளன்னையும், என்னன்னையும் அவளை உற்றுநோக்கி இவளுக்குற்ற பிணியாதென்று சந்தேகமுற்று வேலனையழைத்து வெறியாடல் விரும்பினர் என்று தலைவனுக்கு அச்சமுறுத்திக் கூறுதல்.

செய்யுள்.

சங. அரும்பவிழ் சோலைக் காவையில் வேல னணிவரைமேல்
வரும்புய னேர்செங்கை மன்னவ னேதிரு மங்கைக்குற்ற
விரும்பிணி யாதென் றயிர்த்தவ ளன்னையு மென்னன்னையும்
விரும்பினர் நெஞ்சில் வெறியாடல் வித்தக வேலனையே.

புயல் - முகில். பிணி - துயர். அயிர்த்தல் - சந்தேகமுறல். வித்தகம் - சாதுரியம். வேலன் - வெறியாட்டாளன்.

பிறர்வரைவுணர்த்தல்.

பிறர் வரைவுணர்த்தலாவது தலைவியைப் பிறரும்வரைந்து கோடற்கு உடன்படுவர் என்பதைப் பாங்கி தலைவனுக்கு அறிவித்தல்.

சச. சாதிப் பவளக் கொடிமீதிற் சங்கந் தவழ்துறைவாய்
வாதித் தவர்சிங்கம் வேலன் காவை மணிவரைமேல்
பாதிப் பிறைநுத லாண்முக ராகப் பனிமதியு
மோதிச் சுருளுங்கண் டார்மயங் காரிவ் வுலகினிலே.

வாதித்தவர் - வாதாடினோர். மணி - அழகு. முகராகப்பனி மதியும் ஓதிச்சுருளுங்கண்டு இவ்வுலகினில் மயங்கார் ஆர்? என முடிக்க.

வரைவெதிர்வுணர்த்தல்.

வரைவெதிர்வுணர்த்தலாவது பாங்கி தலைவனைநோக்கி நீ அருமறை கண்ட அந்தணரோடும் வரைவுகூறி வருவாயாயின், நங்கேளிர் எதிர்கொண்டு வருவார் என்று வரைவெதிர்வை அறிவித்தல்.

செய்யுள்.

௬௫. பிறைசூடி யைத்தொழு வேலன் கரவைப் பெருஞ்சிலம்பின்
இறைவாநஞ் சாரல் வெறிதே வருதி யியற்சுருதி
மறைவே தியரொடு வந்தானங் கேளிர்நின் சொற்கடவா
ருறைவான் கலைமதி கண்டான் மலர்ந்திடு முற்பலமே.

பிறைசூடி - சிவபிரான். வெறிது - வீண். வேதியர் - அந்தணர். கேளிர் - சுற்றத்தார். கலைமதி - பூரணசந்திரன். உற்பலம் - குவளை. பின்னைய அடியிரண்டும் எடுத்துக்காட்டுவமை.

வரையுநாளுணர்த்தல்

வரையு நாளுணர்த்தலாவது மணஞ்செய்யும் நாளினை அறிவித்தல்.

செய்யுள்.

௬௬. தேங்கமழ் சோலைக் கரவையில் வேலன் சிலம்பின்மின்னார்
கோங்கரும் பன்ன முலைச்சுணங் காகிக் குளிர்சினையாய்
வேங்கையும் பூத்தன செங்கதிர் நாண விளக்குசுட
ரோங்கயி லேந்திய தோளண்ண லேமதி யூர்கொண்டதே.

சுணங்காகி - தேமல்போலாகி, அயில் - வேல். ஊர் - பரிவேடம்.

குறிபெயர்த்திடுதல்.

குறிபெயர்த்திடுதலாவது பாங்கிதலைவனை நோக்கி இக்குறி தகுதியன்றென்று மற்றொருகுறியிடை வரச்செய்தல்.

செய்யுள்.

௬௭. பற்றலர் சிக்கங் கரவையில் வேலன் பனிவரைமே
லுற்றலர் தூற்றப் பெருஞ்சிறை யார்வண் டிறங்கிமுரல்
மற்றொரு காவினிற் சேர்ந்தினி நீகும் மலைக்குயத்துப்
பொற்றொடி யாளுட னேவிளை யாடுதி பூட்புயனே.

பற்றலர் - பகைவர். அலர் - பூ. சிறை - சிறகு. கா - சோலை. மலைக்குயப் - மலைபோன்ற ஸ்தனம். பூண் - ஆபரணம்.

இரவு வருவானைப் பகல் வருகென்றல்.

அஃதாவது இரவுக்குறிக்கண் வந்தொழுகுந் தலைமகனைப் பாங்கி பகலில் வருக என்று பகர்தல்.

செய்யுள்.

௪அ. செருமலிவாகன் காவையில் வேலன்றெண் ணீர்கறங்கு
மருவியஞ் சாரன் மணிச்சிலம் பாவரக் காம்பற் செவ்வாய்
மருவிளங் கோதியும் யானும் புனத்திடை வைகுதுஞ்செம்
பருதியின் றேங்கும் பகல்வரு வாயினிப் பண்புடனே.

செரு மலி வாகன் - போர்த்தொழின்மிகுந்த புயமுடையவன். அரக்காம்பல் - செவ்வாம்பல். மரு விளங்கு - வாசனை விளங்கிய. பருதி - சூரியன்.

இறைமகன் மறுத்தல்.

இறைமகன் மறுத்தலாவது இது காலமேகம் அன்றென்று பாங்கி கூறியதைத் தலைவி ஏதுக்காட்டி மறுத்துரைத்தல்.

செய்யுள்.

௪௯. மந்திர நேருங் காவையில் வேலன் மணிவரையிற்
சந்திர னேர்முகத் தையனல் லாயித் தலங்களெங்கு
மிந்திர கோபஞ் செறிந்தன காந்த ளிலங்கினமைக்
கந்தர மாமயி லாலித் தனமழைக் காலமிதே.

மந்திரம் - ஆலோசனை. தலம் - பூமி. கந்தரம் - கழுத்து. ஆலித்தல் - ஆடுதல், சத்தித்தல்.

பாகனொடு சொல்லல்.

தலைவன் மீண்டு வரும்போது விரைந்து தேர்விடுக என்று பாகனொடு சொல்லுதல்.

செய்யுள்.

௫௦. நிலவாருங் கீர்த்திக் கரவையில் வேல னிழல்வரையி
விலவா ரிதழி குடபாலிற் செக்கர்வர் தெய்தியக்காற்
சலராசி கண்விட் டலமரு மெங்குந் தயக்குமுயர்
வலவா கடிதில் விடுதேர் முன்போமென் மனத்துமுன்னே.

கீர்த்தியை வெண்ணிறம் என்னும் மரபுபற்றி "நிலவாருங் கீர்த்தி" என்றார். சலராசி - கடல்.

(இன்னும் வரும்.)

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.

ஸ்ரீ:

கதாசரித் சாகரம்.

ரு வது சதுர்த்தாரிகாலம்பகம் உ வது தரங்கம்.

[ஸ்ரீமத்-வீராசாமி ஐயங்காரவர்கள் மொழிபெயர்த்தது.]

(முற்றொடர்ச்சி.)

அதனைக்கேட்டதும் புண்ணியசாலியான சக்திதேவன் முரசறைகின்றவரிடஞ்சென்று அக்கனகபுரியை யான் பார்த்திருக்கின்றேனென்று மறுபடியுங்கூறினன். உடனே அவர் அவனை அரசன் முன்புக்கழைத்துச்சென்றனர். அரசன் சக்திதேவனைக்கண்டதும் முன்போலவே யிவன் பொய்கூற வந்திருக்கிறானென்று கருதினன்; அதையறிந்து சக்திதேவன் அரசனைக்குறித்து அரசே! யானந்தக் கனகபுரியைப் பாராது பொய்சொல்வேனாகிலிப்பொழுதே கொலைத் தண்டனைக்காளாகின்றேன், இதுவே பந்தயம்; அன்றியும் முன்பு கனகபுரியின் விருத்தாந்தத்தை யென்னிடங்கேட்ட உமது புத்திரியே யிப்பொழுதென்னைக் கேட்கட்டும், என்றுசொல்ல அரசன் தன் புதல்வியையவ்விடத்திற்கே யழைத்துவரச்செய்தனன்.

அவள் அவ்விடம் வந்ததும் முன்புவந்த பிராமணனே வந்திருக்கின்றானென்றுகண்டு, அரசனைநோக்கி ஐயா, இப்பார்ப்பானின்னும் ஏதோ பொய்சொல்லப்போகிறான்; என்னையேன் வீணாக இங்கு வரவழைத்தீரென்றனள்.

உடனே சக்திதேவனென்பவன் ஹே! ராஜபுத்திரி, நான் சொல்கின்றதுண்மையோ பொய்யோ, யான்கண்ட புதுமையை யுன்னிடம் கேட்க ஆவலுறுகின்றேன்; அதனை, நீதானின்னதென்று சொல்லவேண்டும். யானோ உன்னைக் கனகபுரியினில் இரத்தினமயமான கட்டிலில் பிராணன்போய்க்கிடக்கின்றவளாகக் கண்டேன். இவ்விடத்திலோ உன்னை ஜீவனோடிருக்கின்றவளாகக் காண்கின்றேன்; இஃதெப்படியோ அறியேன்; என்று அடையாளத்துடன் சக்திதேவன், அரசன் புதல்வியைநோக்கிச் சொல்லலு முடனே, கனகரேகையென்பவள் ஹே! பிதா இந்த மகாத்மாவினாலுண்மையாகவே அக்கனகபுரி நகரம் பார்க்கப்பட்டது. சீக்கிரத்திலிவரெனக்கு அக்கனகபுரியினிற் கணவனாகப்போகின்றார். அன்றியுமிவர் அக்கனகபுரியிலிருக்கின்ற மற்றைய வென்சகோதரிகள் மூவரையும் மணஞ்செய்துகொண்டு அந்நகரத்திலேயேயிருந்து வித்யாதரர்களின் அரசாட்சியையுஞ்செய்யப்போகின்றார். நானிப்போது எனக்குரியசரீரத்துடன் அந்நகரம்போய்ச்சேர்தல்வேண்டும்; யானோ, முனிவரது சாபத்தினாலும்முடைய இந்த கிரஹத்தில் வந்து பிறந்தேன்.

அம்முனிவரென்னைப்பார்த்து எப்பொழுது ஒருமனிதன் கனகபுரியிலுனது சரீரத்தைக்கண்டு உனக்கும் அதற்குமுள்ளபேதத்தை உன்னிடம் வந்துகூறுகின்றானோ அப்போது உன்சாபம் நீங்கிவிடும்; அம்மனிதனே உன் கணவனாவான் என்று மறுபடியும் அவர் சாபத்தின் முடிவையும் கூறினர்—என்றிவ்விதம் அந்த ராஜபுத்திரியான கனகரேகை அரசனிடஞ்சொல்லித்தன் சரீரத்தைவிட்டுநீங்கி மறைந்தனள்.

உடனே அவ்வரமனையில், மிகவும் பெருங்கூச்சலோடழுகுரலுண்டாயிற்று. இவற்றையெல்லாங் கண்டிருந்த சக்திதேவன், இரண்டிடத்துந் தள்ளுற்றவனாகிக், கடத்தற்கரிய பற்பலவிதமான சங்க

டங்களடைந்தும் அவ்விருவரையும் மனைவியாகப் பெறவில்லையே யென்று சிந்தித்துக்கொண்டு வாட்டமுற்றவனாகத் தன்னையே நிந்திக் கின்றவனாகித் தன் மனோரதம் நிறைவேறாதவனாய் அரமனையினின் றும் வெளியேறி க்ஷணநேரமிவ்வண்ண மாலோசித்தனன்.

கனகரேகையென்பவள் நமது அபீஷ்டமனைத்தும் நிறைவேறு மென்றனளே; ஆதலால் யானெதற்காக வருந்தவேண்டும். பயனோ முயற்சியின் வயத்ததாகவிருக்கின்றது; முன்புசென்றவழியே மறு படியும் அக்கனகபுரிக்குச்செல்கின்றேன். தெய்வமானது இன்னும் அவசியமெனக்கவ்விஷயத்திலுதவிசெய்யப் போகின்றது என்று அந்தச் சக்திதேவன் ஆலோசித்துக்கொண்டே அந்நகரத்தினின்றும் புறப்பட்டனன்.

உலகத்தில் முயற்சியுடன்கூடிய தைரியசாலிகள் பயனைக்கைக் கொள்ளாது திரும்பார்களன்றோ. அப்படி வெளியேறிச்சென்ற அவன் பலநாட்களில் விடங்கபுரமென்னும் பிரசித்திபெற்ற அந்நக ரத்தையே மறுபடியும் சேர்ந்தனன். அவ்விடத்தில் முன்பு தான் எவனுடன் சமுத்திரத்திற் செல்லும்போது கப்பலுடைபட்டதோ அந்த வணிகனையே யெதிரில் வரக்கண்டு, ஓ ஹோ! கடலில் வீழ்ந்த அந்த சமுத்திரதத்தனென்ற வணிகன் எப்படி வெளியேறினனென் று ஆச்சரியப்படவேண்டியதில்லை; நாமே அதற்கு நிதர்சனமாயிருக் கின்றோமே என்றாலோசித்துக்கொண்டு, அவன் கிட்டநெருங்குவ தற்குள் அவ்வணிகன், வருகின்றவன் சக்திதேவனென்றறிந்து சந் தோஷத்துடன்வந்து அவன் கழுத்தைக்கட்டிக்கொண்டு ஆதர ரவுடன் தன் கிரகத்திற்கழைத்துச்சென்று விருந்தினர்க்குச் செய் யுமுபசாரஞ்செய்து அவனைப்பார்த்து ஐயா, கப்பலுடைந்தபின் சமுத்திரத்தினின்றும் நீரெப்படித் தப்பிவந்தீரென்று கேட்டனன். அதற்கந்தச்சக்திதேவனும் தான் மச்சியத்தால் விழுங்கப்பட்டு உத் தலத்வீபம் வந்துசேர்ந்தது முதலிய விருத்தாந்தமனைத்தையும் நடந்தபடி அவனிடம் சொல்லி, அவ்வணிகனைநோக்கி நீரெவ்விதம் சமுத்திரத்தினின்றும் வெளியேறிவந்தீரென்று கேட்க அவ்வணி கன், நண்பா! அப்போது கடலில் வீழ்ந்தவனான யான் ஒருபலகை யைப்பற்றிக்கொண்டு சமுத்திரத்திலேயே மூன்றுநாள்வரை யா தொரு புகலுமில்லாமல் பிரமித்துக்கொண்டிருந்தேன்.

பின்பு தெய்வகதியால் அவ்வழியாயொரு கப்பல் வந்துசேர்ந்தது. அக்கப்பலிலிருக்கின்றவர்கள் அலறி வருந்துகின்ற என்னைக் கண்டு அக்கப்பலிலேற்றிவைத்துக்கொண்டனர். யானதிலேறியவுடன் வெகுகாலத்திற்குமுன் த்வீபாந்தரஞ்சென்றிருந்த என்பிதாவை அக்கப்பலிற் கண்டேன். அவர் என்னைக்கண்டதும் தன் புத்திரனென நன்ருய் அறிந்து என் கழுத்தைக்கட்டிக்கொண்டு கண்ணீரைப்பெருக்குகின்றவராகி என் விருத்தாந்தத்தைக் கேட்டனர்.

அப்போது நானவரைப்பார்த்து ஐயா, நீர் நெடுநாளைக்கு முன்பே த்வீபாந்தரஞ்சென்றிருந்தவர் வராமையால் இனிமேலென் செய்வதென்னுங் கவலையுடன் நமது குலதருமமாகிய வாணிகத்தை விட்டுவிடலாகாதெனவெண்ணி, அத்தொழிலிற்பிரவேசித்தேன். சிலகாலஞ்சென்றபின் யான் த்வீபாந்தரஞ் செல்லவேண்டுமென்று சமுத்திரத்திற்போகும்போது கப்பலுடைபட்டு இப்போது கடலில் மூழ்கியவன் உங்களால் வெளியேற்றப்பட்டேன் என்று என் பிதாவிடஞ்சொல்ல, அவரென்னையிகழ்ந்துபேசிக் குழந்தாய், நீ எதற்காகப் பிராணசந்தேகத்தையுண்டுபண்ணத்தக்க இக்காரியங்களிற் பிரவேசிக்கின்ருய்? எனக்கோ மிகுந்த தனமிருக்கின்றது; இன்னும் அதனைச் சம்பாதிப்பதற்கும் யானிருக்கின்றேன்; இதோபார் ஸ்வர்னம் நிறைந்த இக்கப்பலையும் உனக்குக் கொணர்ந்திருக்கின்றேன் என்று சொல்லி, என்னைத்தேற்றுவித்து அக்கப்பலுடன் என்பிதா இந்த விடங்கபுரத்திலுள்ள எங்கள் கிரஹத்திற்கழைத்துவந்தனர் என்று அவ்வணிகன் சொல்லியதைக்கேட்ட சக்திதேவன், அன்றிரவு அவ்விடத்திற் றங்கியிருந்து மறுநாளவ்வணிகனை நோக்கி நண்பா! யான் மறுபடியும் அந்த உத்தலத்வீபத்திற்குப்போய்ச் சேரவேண்டுமாதலால் அதற்கென்ன உபாயம் செய்வதென்றனன்.

அதற்கவன் இப்போது என்னைச்சேர்ந்த சில வியாபாரிகள் அந்தத்தீவுக்குப் பிரயாணஞ்செய்கிருர்கள்; அவர்களுடன் நீரும் போகலாமென்றுசொல்ல, அந்தச்சகதிதேவனும் அவர்களுடன் கப்பலிலேறி உத்தலத்வீபம்போய்ச் சேர்ந்தனன். அவன் அவ்விடம் சென்றதும் நமது பந்துவான மஹாத்மா விஷ்ணுதத்தன் இவ்வூரிலிருக்கின்ருன்; ஆதலால் முன்போலவே நாமவனுடன் கூடிவசிப்பதற்கு அந்தமடத்

திற்கே போகவேண்டுமென்றெண்ணிக் கடைவீதிவழியாய்ச் செல்லும்போது செம்படவர்தலைவனை சத்தியவிருதனென்பவனுடைய புத்திரர்கள் விதிவசத்தால் அவ்விடத்தில் சக்திதேவனைக்கண்டு அவன் சமீபத்தில் வந்து நமதுபிதாவுடன் சென்ற பிராமணன் இவன்தானென்றறிந்து ஓய் பிராமணரே ! நீரெங்கள்பிதாவுடன் கனகபுரி என்னும் நகரத்தைத் தேடிக்காணவேண்டுமென்று முன்பு இவ்வூரிலிருந்து சென்றீர்; இப்பொழுதோ நீர்மாத்திரம் தனித்துவந்திருக்கின்றீர்; எங்கள் பிதா எங்கே சென்றனரென்று கேட்டனர்.

அதற்கந்த சக்திதேவன் ஐயோ, அந்த சமாசாரத்தை யேன் கேட்கின்றீர்கள். உங்கள் பிதாவானவர் சமுத்திரத்தில் தண்ணீர் வேகத்தாலிழுக்கப்பட்டுக்கப்பலுடன்கூட வடவாமுகத்தினில் வீழ்ந்து உயிரையிழந்தனர் என்றனன்.

அதைக்கேட்டவுடன் அவர்கள் மிகுந்த கோபத்துடன்கூடியவர்களாய் அங்கிருந்த தமதுவேலைக்காரர்களைப்பார்த்து இந்த துராத்மாவான பார்ப்பானைப் பிடித்துக்கட்டுங்கள்; இவன்தான் எங்கள் பிதாவைக்கொன்றவன். இல்லாவிடில் ஒரே கப்பலிலிருக்கின்ற இரண்டுபேர்களில் ஒருவர் வடவாக்கினியில் வீழ்ந்திறக்கவும், மற்றொருவர் அக்கப்பலினின்றும் எப்படி வெளியேறி வரக்கூடும். ஆதலால் எங்கள் பிதாவைக் கொன்ற இப்பாதகனை நமது சண்டிகாதேவியின் முன்பு நாளைத்தினம் காலையிற் பலியிடவேண்டுமென்றுசொல்லி அப்பொழுதே அந்தசக்திதேவனை அக்கடைவீதியினின்றும் அவர்கள், அதிபயங்கரமானதும் அடிக்கடி விழுங்கப்பட்டுள்ள அநேக ஜீவன்களையுடையதும் விஸ்தாரமான * உதரத்தையுடையதும் பிரகாசிக்கின்ற மணிகளின் வரிசையாகிற பல்வரிசையையுடையதுமான எமனது வாய்போலக் காணப்படுகின்ற சண்டிகாலயத்திற் கழைத்துச்சென்று அவ்விடத்திற்கட்டிவிட்டு வந்தனர்.

அன்றிரவு அங்கு கட்டுண்டுகிடக்கின்ற அந்த சக்திதேவனென்பவன் தன் பிராணனில் சந்தேகமுற்றவனாக அங்குள்ள சண்டிகாதே

---

* உதரம் என்பது - வயிறு - மத்திய இடம் என்னுமிருபொருள்படநின்றது.

வியைக்குறித்து ஹே தேவி! ருருவென்ற அசுரன் கழுத்தினிரத்தத்தைப் பருகிச் சிதறியதாற் சிவந்திருக்கின்றதுபோற் பாலசூரியனுக்கிணையான பிரதிபையுருவுடன் காணப்படுகின்ற நீ யிவ்வுலகமனைத்தையும் காத்தனை; ஆதலால் பக்தர்கள் வேண்டும் வரத்தையருள்கின்ற தாயே, காரணமில்லாது பிரிவையடைந்திருக்கின்ற இவர்கள் கையில் அகப்பட்டிருக்கின்றவனும், இஷ்டஜனத்தை யடையவேண்டுமென்ற ஆசையால் நெடுந்தூரத்தினின்று வந்திருக்கின்றவனும், உன்னையெப்பொழுதும் வணங்குகின்றவனுமான என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டும் என்றிவ்விதம் அவன்தேவியை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து தெரிவித்துவிட்டுத் தன்னையறியாது நித்திரைசெய்ய அப்பொழுது அந்த ஆலயத்தின் கர்ப்பக்கிரகத்தினின்றும் வெளியேறிவருகின்றவளான ஒரு ஸ்திரீயை ஸ்வப்பனத்திற் கண்டனன்.

திவ்ய சௌந்தரியத்தையுடைய அவள் தன்னிடம் வந்து தயவுடன் கூடியவளாக ஹே சக்திதேவ! நீ பயமடையவேண்டாம், உனக்கொருதீங்கும் நேரிடாது; இந்த வலைஞர்களுக்கு பிந்துமதி என்னும்பெயருடன்கூடிய ஒரு சகோதரி யிருக்கின்றாள்; அவள் காலையி லுன்னைக்கண்டதும் உன்னையே கணவனாக விரும்புவாள். நீ அதற்கிணங்கவேண்டும்; அவள் உன்னை யிச்சிறையினின்றும் விடுவிப்பாள். ஆனால் அவளை நீ மீன்பிடிக்கிற ஜாதியிற்பிறந்தவளென்று நினையாதே; அவள் தேவலோகத்திலுள்ளவள்; ஒரு சாபவசத்தால் இக்குலத்திற் பிறந்திருக்கின்றாளேயல்லது வேறில்லை என்றனள்.

இவ்விதம் சொல்லியதைக்கேட்டு அந்தச்சக்திதேவன் விழித்தவுடன் தன் கண்களுக்கு அமுதம்போற்காணப்படுகின்ற வலைஞர்ஜாதியிற்பிறந்த அக்கன்னிகையானவள் காலையில் அந்தத் தேவியின் ஆலயத்திற்கு வந்தனள். அவள் அங்குவந்ததும் கட்டுண்டிருக்கின்ற சக்திதேவனிடம்சென்று அவனைக்காணவும் அவன்மீது காதல்கொண்டவளாகித் தன்னையின்னாளென்று அவனுக்குத்தெரிவித்து நீர் வருந்த வேண்டாம், உம்மைநானிந்த ஆபத்தினின்றும் விடுவிக்கின்றேன்; ஆனால், எனதெண்ணத்தை மாத்திரம் நீர் நிறைவேற்றவேண்டும்; அதாவது இதுவரை எனது சகோதரர்கள் எனக்கு விவாகம் செய்வதற்காக அனேக வரன்களை யுத்தேசித்தும் நானதற்குச்சம்மதியாது

மறுத்துவிட்டேன். இப்பொழுதோ உம்மைக்கண்ட மாத்திரத்தில் எனக்கு உம்மிடத்திற் றன்னையறியாது மிகுந்தப்ரீதியுண்டாகின்றது. ஆதலால் என்னை மனைவியாகக் கைப்பற்றவேண்டுமென்றனள். சத்தியவிருதன் கன்னிகையான பிந்துமதியென்பவள் இவ்வாறு சொல்ல, அதைக்கேட்டதும் சக்திதேவன் தான்கண்ட ஸ்வப்பனத்தை நினைத்துச் சந்தோஷமுற்றவனாக அப்படியே சய்கிறேனென்று சம்மதித்தனன் உடனே அவள் அவனைக் கட்டவிழ்த்து விட்டனள்.

(இன்னும் வரும்)

உ

கடவுடுணை.

பாடசாலை.

கல்வியாவது சித்தவிருத்திக்கேதுவான அறிவைக் கொடுப்பன பலவற்றையுங் கற்றல். இக்கல்வி ஒருவர்க்குப் பிறந்தஞான்று தொட்டு இறக்கு ஞான்றும் உள்ளதாகின்றது. ஒவ்வொருவரின் கல்வியும் அவரவர் வசிக்குந் தேசகாலங்கட்கும், அவர் செய்யுஞ் சகவாசத்திற்குஞ்,சமயத்திற்கும் அடுத்ததாகவே இருக்கும் என்க. இதுவே கல்வி என்பதன் பொதுக்கருத்து. இக்கருத்துப்பற்றியன்றே, ஒரு நூலைப் படித்தலும், ஒருவருடன் நண்பு பூணலும், விதேசங்களிற் சில நாட்கள் வசித்தலும், பெற்றோர்க்குஞ் சுவதேசத்திற்குந் தாஞ்செய்கடன் செய்தலும், நீதியையும் ஆசாரங்களையும் அநுசரித்தலும், தர்ம சபைகளின் அங்கத்தவராய் இருத்தலும், இன்ன பிறவும் ஒருவருக்குக் கல்வியைக் கொடுக்கும் வழிகளாக எண்ணப்படும். இனிக் கல்விஎன ஆன்றோரால் விதந்து கூறப்பட்டது கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றலேயாம். இதுவே கல்வி என்பதன் சிறப்புப்பொருள். இப்பொருளிற்றானே கல்வி என்னும்பதம் இந்நூலினு மற்றெந்நூலினும் பிரயோகிக்கப்படும். சிறுவரின் மனோவாக்குக் காயங்களை விருத்தி செய்வதற்குப் பெரியோரால் அவருள்ளும் உபாத்தியா

யரால் புத்திபூர்வமாகச்செய்யப்படும் பிரயத்தனமே. இக்கல்வியைக் கற்றற்குரிய இடம் பாடசாலையேயாம். பாடசாலைகளோ ஒருவகையினவல்ல, பலதிறத்தனவாகவே இருக்கின்றன. பாடசாலையையும் அதன் வகையையும்பற்றி இப்போது ஆராய்வாம்.

(1) பாடசாலையும் வீடும்.

இக்காலத்துத் திருத்தமுற்றிருப்பன என்றெண்ணப்படுந் தேசங்களிற் காணப்படும் பாடசாலைவகைகளே ஈண்டு எடுத்துக்கொண்ட விஷயமாயினுஞ், சிறுவர்களைப் பயிற்றுவதற்கு விசேடமான பிறிதொரு சாதனமாயுள்ள வீட்டை (சுவகிருகத்தை) ப்பற்றியும் ஆலோசித்தல் அத்தியாவசியகம். இஃதிங்ஙனமாதல் யாதுபற்றியோவெனின், பாடசாலை வீடு என்னுமிரண்டன் நோக்கங்கள் ஒன்றற்கொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையனவாயிருத்தல்பற்றி மாத்திரமன்று; அவ்விரண்டன் காரியங்களையும் ஒன்றிற்றானே இயன்றவரை அமைத்துக்கோடலுங் கூடுமாதல்பற்றி என்க. இங்கே வீடு என்றது வீட்டுப் பழக்கத்தை. வீட்டிற் பழகும் பழக்கத்தின் மகத்துவத்தை வியந்துகூறல் அனாவசியகம்.

இரண்டு சிறுவர்கள் ஒரேபாடசாலையில், ஒரே உபாத்தியாயரிடத்தில், ஒரே வகுப்பில், ஒரு பாடங்களையே பயின்றுவருபவர் எனினும், அவர்கள் வெவ்வேறு வீடுகளிலிருந்து வருபவராயின், அவர்களுடைய பொது அறிவும், விருப்பமும், சம்பாஷணையும், ஒழுக்கமும் ஆதியவற்றில் ஒருவர்க்கொருவர் அத்தியந்த வேறுபாடுடையராதலுங் கூடும். வீட்டிற்பழகும் பழக்கந் தீயதாயிருக்குங்கால் பாடசாலையால் வரும் பயனுஞ்சொற்பமே. மனதிற்கருத்துகள் மிக இலகுவிற் பதியும் பாலியப்பருவத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் வீட்டுச் சனங்களே சகவாசிகளாகின்றனர். அச்சிறுவர்கள் பாடசாலைக்குச் செல்லுங்கால் வேறுபலர் அவருக்குச்சகவாசிகளாய் வரினும், அவர்கள்வீட்டுச்சனங்களே மேலுஞ் சிறிதுகாலத்திற்கு அவர்களுடைய நெருங்கிய முக்கிய சகவாசிகள்ாய் இருப்பர். இரக்கம் வாய்மைமுதலிய பலநற்குணங்களை அடைதற்கு அடியிடும் இடமும் அவ்வீடே.

சிறுவர் நல்லொழுக்கமுடையர்களாய் வருதற்கு அவரவர்வீடுகளோ பாடசாலைகளோ ஏற்ற இடம் என்பதைப்பற்றி வெவ்வேறு மேதாவிகள் வெவ்வேறு அபிப்பிராயம் உடையர்களாயிருக்கின்றனர். வீட்டுக்கு அழகுசெய்பவள் இல்லாள். அவ்வில்லாளும் நற்குணநற்செய்கைகளாலுங் கல்வியறிவாலுஞ் சிறந்தவளாதல் வேண்டும். அதுபற்றியே,

"மங்கலமென்பமனைமாட்சி......"

என்று கூறப்பட்டது. "பாழே மடக்கொடியில்லாமனை" என்றதும் அதுபற்றியே என்க. இல்லாளிடத்து மனைமாட்சி உண்டாயின் அவட்கு நன்மக்கட்பேறும் உளதாம். முற்காலத்துத்தமிழ்நாட்டுப்பெண்களுள்ளே பலர் கல்வியறிவுடையவர்களாய் இருந்ததனால், தமிழர் தங்கள் பிள்ளைகளை பாலியப்பிராயத்திலே தம் வீட்டில் வைத்தே பயிற்றிவந்தனர். மேலைத்தேசவாசிகளாகிய கிரேக்கர் இதற்குமாறான செய்கை உடையராயிருந்தனர். அது அவர்கள் பெண்களின் தாழ்ந்த நிலையினாற்போலும். பிரபல வித்தியாபண்டிதர்களுள்ளே சிலர், சிறுவர்களை அவரவர் வீட்டில்வைத்தே பயிற்றல்வேண்டும் என்னுங் கொள்கையினரா யிருந்தனர். சிலர் அவர்களை இளமைப்பருவந் தொட்டு உபாத்தியாயரே பயிற்றற்குரியர் என்னுங்கொள்கை யுடையராயிருந்தனர். ஆயினுஞ் சிறுவர்கள் ஏழாட்டைப்பிராயம் வரையும் இருத்தற்கு ஏற்புடைத்தானம் அவரவர் வீடென்பதே பலர் கொள்கை.

பாலர்கள் தத்தம் வீடுகளில் சுவாதீனமுஞ், சுயேச்சையும் வாத்சல்ய சகவாஸமும் உடையவராகி விளங்குவர். வீட்டினைப் போல ஏற்புடைத்தாக அமைக்கப்பெற்ற வேறு சாலைகளுமுளவேல் அவையும் அச்சிறுவர்களைப் பயிற்றற்குரிய இடங்களாகும். பாலர்களைப் பயிற்றும் இடத்தையும் "பாடசாலை" என்றல் பொருந்தாது. என்னை? பாடசாலையாவது மாணாக்கர்கள் புத்திபூர்வமான முயற்சி செய்யும் இடமும், பாலாவத்தை விளையாட்டிற்கே உரியகாலமும் ஆதலின். அதுமட்டோ, "பாலபோதம்" என்னுங்கலையை நிலைகண்டுணர்ந்த "புறாபெல்" என்னுஞ் சேர்மானிய பண்டிதருந் தம் பாலபோத முறையைப் "பாலர் தோட்டம்" எனப்பெயரிட்டு வழங்கினர்.

இம்முறையே பாலர்களைப்பயிற்றுவதற்கு மிக்கஅனுகூலகரமானது. இப்“பாலர்தோட்டம்” என்னும் முறையைப்பற்றி யீண்டெழுதப் புகின் விரியுமாதலின் அவகாசம் வாய்ப்புழி மேல் எழுதுதும். பாலியர்சாலைகள் பெரிய நகரங்களுக்கும் செல்வர்களல்லாதார் பிள்ளைகளைப்பயிற்றற்குமுரிய இடங்களாம். செல்வர்கள் தக்க உபாத்தியாயரைக்கொண்டு தம் பாலர்களை வீட்டில் பயிற்றுவித்தலே உத்தமம்.

பாலாவத்தை கழிந்தபின் பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குச் சென்று கற்றலே பொருத்தமும் வழக்கமுமாம். பாலாவத்தையிற் பெற்றோரின் கீழிருந்து வாழும் சுவகிருக வாழ்விற்கும், பின்னர்த் தானே தன் எஜமானாகி வாழுஞ் சுதந்தர வாழ்விற்கும் இடையாக உள்ளது பாடசாலை வாழ்வு. ஆசவே, பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளைத் தம் வீட்டிற்றானே வைத்துக் கல்வி பயிற்றுவித்தற்கியன்ற சத்தியும் பிரியமும் உள்ளவர்களாய வழியும் அவர்களைப் பாடசாலைக்கு அனுப்புதலே அவர்களுக்கு மிகுந்த பயனைத்தருவது என்பது யாந்துணிந்து கோடற்குரியது.

(வரும்)

தி. சதாசிவ ஐயர்.

உ

கம்பர் மதம்.

நந்தமிழ்மொழியின்கண்ணே ஸ்ரீஇராமாயணம் என்னும் பெருங்காப்பியத்தைக் கற்பனைக்காகரமென்னுமாறு பாடி அதனாற் கல்வியிற் பெரியாரென்றும், மகாகவியென்றும், கவிச்சக்கரவர்த்தியென்றும் தமிழ்மக்கள் பலருங்கொண்டாடும் பெரும்புகழ்படைத்த கம்பருடைய சரிதம் சில புத்தகங்களிலும், பத்திரிகைகளிலும் முந்து அறிவுடையோர் சிலரால் வரையப்பட்டிருக்கின்றது. அப்பெரியாரது மதத்தினைப்பற்றிய வாராய்ச்சியே யீண்டெடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது. அவர் வைதிகமதத்தினராதல் வெள்ளிடை விலங்கலாத

லின் அதுபற்றி யாராய்தன் மிகையே; மற்று வைதிகத்துப்பட்ட சைவ, வைணவமதங்களி லெம்மதத்தின ரென்பதே ஆராயவேண்டும்.

இவரை, வைணவரெனச் சிலரும், சைவரெனச் சிலருங் கூறு கிற்பர். வைணவரென்பார் காட்டும் ஆதாரங்கள்:—இவர், ஸ்ரீமந் நாராயணனது திருவவதாரமூர்த்திகளிலொருவராகிய இராமபிரானது சரித்திரத்தைத் தமிழிற் பெருங்காப்பியமாக வியற்றியதும், வைணவ சமயத்து மெய்யடியார்களிற் சிறந்தவராகிய ஸ்ரீ சடகோபர்மீது அந் தாதி பாடியதும் பிறவுமாம். சைவரென்பார்:—இவர் தம் புதல் வர்க்கு அம்பிகாபதி யென்று பெயரிட்டிருத்தலாலும், தாம்பாடிய ஏரெழுபது என்னும் நூலின்கண் விநாயகர் வணக்கங் கூறியிருத்த லாலும், திருக்கை வழக்கத்தின்கண்ணே "எம்பிரா னெம்பெருமா னிந்திராதி யர்க்கரிய, தம்பிரானுக்குரைத்த சந்தனக்கை" யென்றற் றொடக்கத்து அடிகளினால் சிவனையும், சிவனடியார்களையும் துதித் துச் சேறலாலும், இராமாயணத்திற் சிவபிரானைக் கூறுமிடத்தெல் லாம் இறைவன், பரமன் என்றற்றொடக்கத்துத் தலைமையுணர்த்துந் திருநாமங்களாற் கூறுதலாலும், இராமாயணத்திற் பகீரதன் வரலாறு கூறுமிடத்துக் "கரந்தை மத்தமோ டெருக்கலர் கூவிளை கடுக்கை, நிரந்தபொற்சடை நின்மலக்கொழுந்தினை நினையா, அரந்தை யுற்றவ னிரண்டரை யாயிரமாண்டு, புரிந்து நற்றவம் பொலிதர வரைமகள் புனிதன்" எனச் சிவபிரானை மனமுருகித் துதித்தலாலும், "கிழற் பொலிகணிச்சிமணி நெற்றியுமிழ் செங்கட், டழற்புரை சுடர்க்கட வுடந்ததமிழ் தந்தான்" எனத்தமிழுக்கு முதலாசிரியனைச் சிவபிரா னையே குறித்தலானும் "உலகம் யாவையு...சரணங்களே" என்பது முதலிய கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் மூன்றனையும், திருவள்ளுவ னர் கூறியாங்குப் பொதுவேகூறிக் குறிப்பினாற்றங் கருத்துப் பெற வைத்தமையானும், இன்னோரன்ன பிறவற்றானுஞ் சைவரேயாவ ரென்றுகூறிச், சிவபக்தனாகிய இராமனைப் பாடுதலால் இவர் சைவ ராதற்கிழுக்கில்லை யென்றும், சடகோபரைப்பாடியது சமயாபிமான மல்லாத வேறுகாரணத்தா னென்றுங் கூறுப.

இருவர் கொள்கையும் இன்னவாக,—நாம் காய்த லுவத்த லின்றி ஆய்ந்து செல்வோமாயின் இவர், இருமதத்தினுந் துவேட

மற்ற உத்தம சமநோக்குடையரென்பது—கிட்கிந்தாகாண்டம் நாடவிட்ட படலத்தில் இவர்கூறிய "அரனதிக னுலகளந்த வரியதிகனென்றுரைக்கு மறிவிலோர்க்குப், பரகதிசென் றடைவரிய பரிசேபோற் புகழரிய பண்பிற் றூமால், சுரநதியி னயலதுவான் றோய்குடுமிச் சுடர்த் தொகைய தொழுதோர்க் கெல்லாம், வரனதிகந் தருந்தகைய வருந்ததியா நெடுமலையை வணங்கியப்பால்" என்னுஞ் செய்யுள்கொண்டறியலாகும்.

மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்.

உ

சிவமயம்.

சேதுபுராண அரும்பதவிளக்கம்.

(முற்றொடர்ச்சி.)

(கூக.) அந்த நெடியமுகிலில் தோன்றுகின்ற அசைகின்ற வொளியையுடைய மின்னலானது அவர்களுடைய சிந்தூரதிலகத்தையணியும் நுதலிற்சேர்கின்ற சீமந்தரேகையைக் காட்டும்.

(கூஉ.) அகழ்க்கிடங்கு நெடிய கடலைப்போற்றோன்ற, அகழினருகைச்சூழ்ந்த உறுப்பையுடைய விசாலமாகிய மதில்கெடாத கப்பலிலுள்ள தோணிகளைப்போலாக, இடம்விளங்குகின்ற நடுவில் வாழ்வோர் ஏறிபவணிகரைப்போலாக, ஒருங்கேயிருக்கின்ற தலைவன் மீகாமனையொத்துள ஊர்களெங்கும்.

(கூங.) ஆலை - கரும்பாலை. வேலை - தொழில்.

(கூரு) அழுக்கைப்புறத்தே கொள்ளாத செந்நிறத்தையுடைய அக்கினித்தூணின் உச்சியில். மலர்மேலன்னம் - பிரமா.

(கூகூ.) வள்ளி. (க.) உலக்கைப்பாட்டு. (உ.) வள்ளைக்கொடி. அலந்தை - தடாகம். குருகு (க.) வளையல். (உ.) கொய்யடிநாரை.

முல்லை. (க) கற்பு. (உ) முல்லைக்கொடி. ஆரம். (க) முத்து, (உ) சந்தனம்.

(கூஎ.) பொறி. (க.) இலக்குமி. (உ.) தேமல். கலை. (க.) கலைக் ஞானம். (உ.) மேகலை. வண் - தோடு.

(கூஅ.) உழை. (க) மான். (உ.) யாழிசை. கோடு. (க.) சங்கு. (உ.) மலை. விசும்பு - ஆகாயம். மூளை. (க.) பாலிகை. (உ.) மூங்கில்.

(கூகூ.) குறிய இடையையுடைய பெண்களின் கண்கள் குழலோடுகளவைக் கூரும். குறிய இடையையுடைய பெண்களின்கண்கள் அவர்களதரத்தோடு பொருந்தி யொருதரம் கோபமிகும். குறிய இடையையுடைய பெண்களின் கண்கள் சுற்றிய கச்சையணிந்த இரண்டு ஸ்தனங்களோடும் சூதைப்பொருந்தும். குறிய இடையையுடைய பெண்களின்கண்கள் அவர்களுடைய ஆலிலைபோன்றவயிற்றின் வரையோடு அந்தரங்கத்தை நேரும்.

இனிக்களவுநேரும் என்பதற்குச் சிலேடைவகையாற் கூறுங்கால் களாவைநிகர்க்குமெனவும், கோபமூரும்என்பதற்கு இந்திரகோபத்தை நிகர்க்குமெனவும், சூதுசாரும் என்பதற்குச் சூதாடுகருவியை நிகர்க்குமெனவும், அந்தரங்கத்தை நிகர்க்குமென்பதற்கு அழகிய திரையை நிகர்க்குமெனவுங்கொள்க.

குற்றிடைமடவார் நாட்டம் என்பதை முதனிலைத் தீபமாக்கிப் பொருள்கொள்க.

(க00.) மூங்கிலுக்குச் சுருள்பொருந்திய கூந்தலையுடைய பெண்களின் தோணிகராம். தளவிடை. இனஉவமவுருபு.

(க0உ.) அளிந்தம் - கோபுரவாயிற்றிண்ணை.

(க0கூ.) பொதிபாசநிலை - பந்திக்கும் பாசத்தினிலை.

(க0அ.) அங்கு+உழல்+அளியா+அளி+அன்பு.

(கக0.) கடியகூற்று - வன்சொல். ஆம்பயனடையாமாற்றம்-பயனில்சொல். மருள்கொளுங்கிளவி-பொய். தீயவஞ்சமார் குறளை -

புறங்கூறல். உருச்சொல்லாயும் போதினும் - இந்நால்வகைச்சொற்க ளைப் பிறர்கூறவாராயும் பொழுதினும். மிறிஞிபோலப்பொருள்கொ ளார் - இறிஞிமிறிஞி என்றற்றொடக்கத்தனபோலப் பொருள்கொள் ளார்.

(௧௧௧.) மிகுந்த வலியையுடைய பாண்டிநாட்டிலுள்ளோர். இனியகொடைப்பண்பு தம்நாட்டிலரோ உளரோவெனின் நல்லகொ டைப் பொருளையன்றிக் கொடுத்தலியையாத ஆன்மாவை விரும்பி னும் விரும்பினோர் கேட்குமுன் கொடுக்கும் பகுதியர்; ஆயின் முழு தையும் நின்றிரந்தாலும் பின்கொடுக்கும் பகுதியராகார்.

(௧௧௨.) பாண்டியனுடைய குலமுதலோர் மன்மதனுடைய குடையாம். தென்றலையும் சந்தனத்தையும் பொதியந்தருமாதலின் அழகுபொருந்திய பாண்டிநாட்டிலுள்ளதே யின்பம். சொல்லிய அந் நாட்டிலுள்ளவர்களே போகநீங்கியபொழுதடைதலால் மோட்சத் தையும் அடைவர்.

(௧௧௩.) மாதவிற்குக்கொள்ளுங்கால் முலையாகவும் நாட்டிற்கி யையக் கொள்ளுங்கால் திரவியமாகவுங்கொள்க. வரும்படியளித்த லால் அரசனுக்கியையக்கூறுங்கால் பூமியையெனவும், நாட்டிற்கியை யக் கூறுங்கால் வருமானம் எனவுங்கொள்க. வீடுதவலால் - தேசிக னுக்கியையக்கூறுங்கால் மோட்சமெனவும், நாட்டிற்கியையக்கூறுங் கால் வீடு எனவுங்கொள்க.

(௧௧௪.) மாலைநல்க, மால் - மயக்கம். புரிகடன்வேலை - செய் கின்ற கடனுயுள்ளவேலை. வேதவேள்வி - வேதங்கள் விதிக்கும்யா கம். வேலை - காலம். வீணிழைப்பதின்றாயிடும் - வீணாய்க்கழிப்ப தின்றாம்.

(௧௧௫.) வாரணகும்பம் - யானைமத்தகம். வாயில்மேயதுபூர ணகும்பம். தானம்யாவையும்-இடங்களினெல்லாம். நந்தவனங்களே யாம். வந்தவர்தாம் தவனங்கள் தணிவர். தவனம் - தாகம். பானம்- தேன்.

ககசு. வளை- { சங்கு.
வள்ளக்கொடி.
வள்ளைப்பாட்டு. }

ககஎ. பொருந்தியபெண்களுடையகண்கள் பாணம்போல்வன. காதுகளும் வாளியைச்சேர்வன. ஆடவர்கள் மன்மதனைப்போல்வர். அவருக்குநேராகச் செல்லச்சிங்கமஞ்சும்.

ககஅ. வாரணம் { சங்கு.
யானை. மாரணம் - மாரணவித்தை. }

ககசு. திகைப்பன மான்கூட்டம்.

கஉ0. வல்லியைச்சேர்வன முல்லைகள். வல்லி - விலங்கு.

(கஉக.) ஆயிரங்கவர்பொருந்திய நாவையுடைய சேடன்.

கந்தமாதனச்சிறப்பு.

(க.) சேதுவின்கணுள்ள விரிகின்ற திரையையுடைய கடலாகிய பரந்த நீர்சூழ்ந்த கந்தமாதனத்தின் சிறப்பை.

(உ.) சிவபெருமானுடைய வருவாகிய வருளன்றி உருவாகிய வருளெனச்சிறந்து கடல்சூழ்ந்திடுகின்ற பிறவியைத்தராத நெடிய கந்தமாதன பருவதத்தினழகை அவருடைய திருவருளாற் சிறிது கூறுவாம். சிறந்து - அருள எனமுடிக்க.

(ச.) வெள்ளியநதியையும் தவழ்கின்ற சந்திரனையும் சடையிற்றுங்குதலானும், மணமமைந்த உமாதேவியார் பொருந்தும் பாங்கினுலும் வலியகொடிய யமன் சேர்கிலாமையானும் சிவனைநிகர்த்தது கந்தமாதனம். மலைக்கியையக் கொள்ளுங்கால் வெள்ளியநதியைத் தவழ்கின்ற சந்திரனையும் உடைய ஆகாயம்வரைக்கும் உயர்தலானும் குணமமைந்தபசிய கொடிபடரும் பாங்கானும் யமன் அங்குள்ளார் மாட்டுச் செல்லாமையானுமெனக்கொள்க.

(ரு.) விரிந்த பெரியசக்கரமும் வெள்ளியசங்கும் பொருந்தலானும் உரியதன்னடியிடத்தில் உலகம் பொருந்தலானும், விரிந்த தாம

ரைமலரையுடைய உந்தியானும் உலகத்தைக்காத்தலானும் விட்டுணுவை நிகர்க்கும் கந்தமாதனம். மலைக்கியையக்கூறுங்கால் விரிந்தபெரிய கடலின்கரையிற்பொருந்தலானும், உரிய தன்னடியிடத்திலுலகமடங்கலானும், மலர்பொருந்திய தடாகத்தானும், பூமியைக்காத்தலானும் எனக்கொள்க.

(சு.) உருவம்பொருந்திய சகல உலகங்களையுந்தரும் பட்டத்தைப்பொருந்தலானும், இருக்கும் உந்தியங்கமலம்பொருந்தலானும், நான்கு முகங்களும் விளங்கலானும், விருப்போடு சரசுவதிசேருதலினாலும் பிரமனைநிகர்த்தது கந்தமாதனம். இனிமலைக்கியையக்கூறுங்கால் அழகுபொருந்திய குவளைகளைத்தருகின்ற தடாகங்களைப் பொருந்தலானும், இருக்குந்தாமரைகளைப் பொருந்தலானும் நான்குதிசைகளினும் விளங்கலானும் விருப்போடு பெண்யானுங் கலைமானும்பொருந்தலானுமென்க.

(எ.) அணைத்தற்கரியவற்றானும், முத்துப்பொருந்திய கோட்டினாலும், நெடியபொன்மலையையே யேடாகவிணக்கி எழுதலானும், கரியநிறத்தையுடைய அழகிய நான்ற வாயோடு பொருந்துங்காவலினானும் விநாயகரை நிகர்த்தது கந்தமாதனம். இனி மலைக்கியையக்கூறுங்கால் அணைத்தற்கரியவாற்றினாலும், சந்தனமரங்கள் செறிந்த சிகரங்களானும் இணங்கி நெடிய மேருமலையைப்போலுயருங்குணத்தானும் அழகுமிகப்பொருந்தும் இடத்தில் மூங்கில்கள் பொரநாலுமென்க.

(அ.) சந்தனத்தைமேலேயணிந்த முலைகளையுடைய வள்ளிநாயகியார் சார்தலானும் அளவிறந்த சூரர்களுடைய கூட்டமறும்படி நெருங்குதலானும் அழகிய மயிலின்மீதுதோன்றுங்காட்சியானும்முருகவேளைநிகர்த்தது கந்தமாதனம்; இனிமலைக்கியையக் கூறுங்கால் சந்தனமரங்களின்மீது முல்லைக்கொடி சார்தலானும், அளவிறந்த தெய்வக் கூட்டங்கள் மிக நெருங்கலானும் அழகியமயில் தன்மீது தோன்றுங் காட்சியானுமெனக் கொள்க.

(கூ.) தூங்குகின்ற கையையுடைய ஐராவதத்தின் மேலாகு மேன்மையானும், சுவர்க்கத்திற்செல்கின்ற இந்திராணியைச் சேருங்

என்று சொன்னார். அதற்கு அவர்கள் "ஐயா, பயப்படாதீர், எங்கள் கடமை எங்களுக்குத்தெரியும்" என்றுபிரதியுத்தரம் செய்தனர்.

நெல்சன் (Nelson) மனதிலும் கடமையானது பிரதானகருத்தாய் நிகழ்ந்தது. அவர் தன் தேசத்திற்கு ஊழியஞ்செய்த தன்மையானது, டிராபேல்கர் (Trafalgar) க்குப் போருக்குப்போவதற்கு முன்னர், அந்தக்கப்பற்சேனைக்குச் சிறந்தஞாபகமொழியாக அவர் குறிப்பிட்டதும் "இங்கிலாந்து ஒவ்வொருவனையும் அவனுடைய கடமையைச் செலுத்துவதை எதிர்பார்க்கின்றது." என்கிறதுமானவாக்கியத்தாலும், "என் கடமையை நான் செய்தாயிற்று. அதற்காகக்கடவுளை ஸ்துதிக்கிறேன்" என்று அவருடைய உதட்டில் நின்றும்கடைசிக்காலத்தில் வந்தவாக்கியத்தாலும் வெளியாகின்றது.

தன் கப்பலானது, தன்னைப்பெரிய கடற்போருக்குக்கொண்டு செல்கையில் தன் கொடியவீரனை நோக்கி "இப்பொழுதுதான் நம் மனைவிகள் இங்கிலாந்தில் தேவாலயத்திற்குப் போகிறார்கள்" என்று சொன்னவரும், நெல்ஸன் (Nelson) உக்குத்தோழரும் இஷ்டரும், தைரியமும் அறிவும் குடும்பப்பற்றுடையவருமாகிய கால்லிங்உட் (Calling-wood)என்பவரும், தன் தலைவரைப்போலவே கடமை விஷயத்தில் வைராக்கியமுள்ள சிரத்தையுடையவராயிருந்தனர். இவ்வுலக காரியத்திற் பிரவேசிக்கும் இளைஞரில் அனேகரை நோக்கி, "உங்கள் சக்திக்கு இயன்றமட்டில் உங்கள் கடமையைச்செலுத்துங்கள்" என்னும் உபதேசவாக்கியத்தையே விசேஷவிருப்புடன்கூறுவாராயினர். ஒருகாலத்தில் அவர் ஒரு கப்பல்வேலைக்காரனுக்குக் கீழ்வருமாறு, ஆண்மையும் அறிவும் பொருந்திய போதனையைச்செய்வாராயினர்.

"உன்னுடைய சௌக்கியத்தையும் அபிவிருத்தியையும் அதிகப்படுத்துவதற்குச் சாதனம், மற்றவர்களிடத்திலிருப்பதினும் பெரும்பாலும் உன்னுடைய திறமையிலேயே தங்கியிருக்கிறதென்பதை நம்பு. உன்கடமை விஷயத்தில் இளைப்பின்றிக் கண்டிப்புடன் கவனித்து, உன்மேலானவர்க்குமட்டோ, ஒவ்வொருவருக்கும் இனிமையாகவும் மரியாதையோடும் நடந்தால், நிச்சயமாய் அவர்களால் நன்கு

மதிப்பு உனக்குண்டாகி வெகுமானத்தையும் நீ எய்துவாய் என்பது திண்ணம். அவ்வாறுகிடையாதபக்ஷத்தில், அத்தவறுதலினுல் உன்மனசுக்கு வெறுப்புண்டாகாதபடி நல்லுணர்வையுடைத்தாயிருப்பாயென்பது திண்ணம். உன்னிடம் அதிருப்திதோற்றும்படி நடந்துகொள்ளாவண்ணம், ஜாக்கிரதையாகக்காத்துக்கொள். அது உன் இஷ்டர்களுக்குத் துக்கத்தையும், உன்னுடன் எதிர்ப்பவர்களுக்கு வெற்றியையும் உண்டாக்குவதோடியாதொரு நன்மையையும் பயவாது உன்னையடையக்கூடிய நன்மைக்குப் பாத்திரமாகும்படி உன்னைநடத்திக்கொள். அது அடையாவிடினே, நீ சரியாய் நடந்ததாக நீ உணரும் உணர்ச்சியே உன்னை உற்சாகத்தில் நிலைபெறச்செய்யும். உன்னுடைய எல்லாக்கடமைகளிலும் முதன்மைபெற்றவனுயிருப்பதே, உனக்குப்பெருமையின் விருப்பமாக இருக்கட்டும். முறையைக்கவனிப்பதிற் சாமர்த்தியமாயிருத்தல் வேண்டாம். ஆனுல் ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் எப்பொழுதும் உன்னைச்சந்நத்தமாகவைத்துக்கொள். உன் உத்யோகஸ்தர்கள் மிகவும் கவனமற்றவர்களாயிருந்தாலொழிய கிரமமாய் அவர்கள் உனக்குக்கொடுக்கவேண்டியவேலைக்கு அதிகமாய் மற்றவர்கள் உன்னிடம் சுமத்தும்படி இடங்கொடுக்கமாட்டார்கள்."

கடமை விஷயத்தில் இவ்வித அபிமானமானது இங்கிலீஷ் ஜாதியருக்கே விசேஷ குணமாகச் சொல்லப்படுகிறது. வெகுஜன காரியங்களிற்றலையிட்ட நம்முடைய பெரியோர்களிடத்தில் குறைய இதுவே முக்கிய குணமாயிருந்திருக்கிறது. தன் கொடியில் "மகிமை" அல்லது "ஜெயம்" அல்லது "கனம்" அல்லது "தேசம்" என்று எழுதாமற் "கடமை" என்று மாத்திரம் வரைந்து நெல்ஸன் (Nelson) டிராபால்கர் (Trafalgar)இல் யுத்தம் செய்தது போல எந்தக் காலத்திலாவது வேறு எந்த ஜாதியாரின் சேனுதிபதியாவது, அநேகமாய்ச் செய்ததது இல்லை. இவ்விதமான யுத்தகோஷத்தினுல் இளைப்பை மாற்றிக்கொள்ளப் பிரியப்பட்ட ஜாதியார் மிகவும் சிலரே யாவர்.

உத்தியோகஸ்தர்களும் வேலைக்காரர்களும், தங்களுடைய பெண்டுபிள்ளைகள் க்ஷேமமாய்ப் படகுகளிற் கரையேறின சந்தோஷத்

தினற் பீரங்கி தீர்த்துக்கொண்டுசென்ற ஆபிரிக்காக் கடற்கரையின் பிர்க்கன்ஹெட் (Birken-head) கப்பற்சேதத்திற்குப் பின்னர், சொற்ப காலத்தில் பிரைட்டன் (Brighton) இன், ராபர்ட்ஸன் (Robertson) என்பவர், ஷை விஷயத்தைக்குறித்துத் தன்னுடைய கடிதம் ஒன்றில் வரைந்தது வருமாறு:—“ஆம், இங்கிலாந்து தேசம் கண்டப்படுத்துகிற குணங்களானவை நல்லசுபாவமும் கடமையும், தற்புயம் பாராட்டாமையுமேயாம். அது ஓர் அவலட்சணமான பட்டிக்காட்டானைப்போல் அதினுடைய மகத்தான மூதிய இருதயத்தை நியாயத்தைத்தவிர மற்றெதிலும் மத்தியமான ஆழ்ந்த நிலைமையினின்றும் எங்கும் நெடுக இறங்கும்படி செய்ய யாதொன்றாலும் முடியாது. இங்கிலாந்தானது மிகவும் ஆபாசமாகத்தன் ஸால்வை உடையைப் போர்த்துக்கொள்கிறது. ஸ்வீடிஸ் (Swedish) தேசத்துவானம்பாடியையும் வெட்டுக்கிளி முதலிய பக்ஷிகளையும் பகுத்தறிய முடியாமல் ஓர் கானசங்கத்தில் மிகவும் ஆபாசமுள்ளதாயிருக்கிறது. ஆனாற்பெரிதும் நீடித்ததுமான ஆசீர்வாதங்கள் அதற்கு உண்டாகின்றன. அதுதன் பிள்ளைகளைச் சுறுமீன்களுக்கும் அலைகளுக்கும் மத்தியில் வீரர்களைப் போலத்தப்பிக்கொள்ளும்படிக்கு ஒழுங்கான சிக்ஷை அப்பியாசமின்றியே, கடமையானது உலகத்தில்மிகவும் இயற்கையான பொருளாயிருந்தாற்போற் கற்பிக்கும் விதத்தை அறிந்திருக்கிறது. அது ஓர் நாடகக்காரனையுத்த வீரனாகவாவது யுத்தவீரனை நாடகக்காரனாகவாவது நெடுநேரம் தப்பர்த்தங்கொள்ளுகிறதேயில்லை.

கடைசியில் ஓர் ஜாதியாரிடத்திற் காணப்படுகிற கடமையின் வியாபக சக்தியானது, மேன்மையான பொருளாயிருக்கிறது. அது நிலைத்திருக்கிற காலம்வரைக்கும் அதன்பின் பலனைப்பற்றி ஒருவரும் அதைரியப்படவேண்டுவதின்று; ஆனால் அது நீங்கிக்கெட்டொழிந்துபோகஇச்சை, அல்லது தற்புகழ்ச்சி, அல்லது பெருமையால் தள்ளுண்டபொழுது, அந்தஜாதியாருக்குத் துர்ப்பாக்கியம் உண்டாகின்றது. ஏனென்றால் அந்தஜாதி சமீபத்திற்கெட்டொழிகின்றது.

பிரான்சு தேசமானது ஓர் ஜாதியராயில்லாமல் துக்கிக்கும்படி கெடுதற்குக்காரணம், இணையதெனத்தீக்ஷணமான புத்திசாலிகள்

விசேஷமாய்க்கூடித் தீர்மானித்த ஓரேவிஷயம் யாதெனில், அந்த பிரான்சு தேசத்தின் ஜனங்கள்மட்டோ, அந்தஜனங்களின் தலைவர்களும் தங்கள் மனதினின்றும் சத்தியத்தை நீக்கிவிட்டதுபோலவே, கடமை விஷயமான உணர்ச்சியையும் நீக்கினதேயாம். பிரெஞ்சு (French) க்காரரின் சேனுசம்பந்தமாய், பெர்லின் (Berlin) பட்டணத்திலிருந்த தூதராகிய பேரன்ஸ் டாப்பல் (Baron stoffel) என்பவர் யுத்தத்திற்குமுன்புகொடுத்த பக்ஷபாதமில்லாத சாக்ஷியமே இந்தவிஷயத்தில் தீர்மானமாகிய சித்தாந்தமாயிருக்கின்றது. யுத்தம் உண்டாவதற்குமுன் உத்தேசம் ஒருவருஷத்தில் அதாவது 1869-ம் வருஷம் ஆகஸ்டுமீ˝ த்தில் எழுதப்பட்டதாய் டியூயில்லரீஸ் (Tuileries) ற் கிடைத்ததும் சக்கிரவர்த்திக்கு எழுதப்பட்டதுமாகிய இரகசியவிண்ணப்பத்தில் மேலானபடிப்பும் சிக்ஷையுமுள்ள ஜெர்மன் (German) ஜாதியார் கடமையின் சிரத்தையான உணர்ச்சியால் நிறையப் பெற்றிருந்தார்களென்றும் மேன்மையும் உயர்வுமானவற்றை உண்மையுடன் உபசரிப்பதைத் தங்களுக்கு இழிவானதாக நினைத்ததில்லையென்றும், ஆனல் எல்லாவிஷயத்திலும் பிரான்சுதேசமானது துக்கமான மாறுபாட்டை உடைத்தாயிருந்ததென்றும் சுட்டிக்காட்டுவாராயினர். அங்கே ஜனங்கள் எல்லாக்காரியத்தையும் இகழ்ந்து, எதையும் உபசரிக்கும்படியான தத்வத்தை இழந்திருந்தார்கள். நல்லொழுக்கம் குடும்பகிருத்யம், தேசாபிமானம், கண்யம், மதமாகிய இவைகள் பரிகாசத்திற்குத்தக்கவிஷயங்களாகத்தான் சிறுமையுள்ள சந்ததிகளுக்கு உணர்த்தப்பட்டிருந்தன. ஐயோ! உண்மையையும் கடமையையும் மீறியபாவங்களுக்குப் பிரான்சுதேசமானது எவ்வளவு பயங்கரமாய்த் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது.!

(இன்னும் வரும்.)

465

பேரகத்தியம்.

வடபதப்படலம்.

அஃதாவது, வடமொழிகளும் வடமொழிபுணரும் வகையுங்கூறுதல்.

சறுக்கிரகஞ் சங்கத மவப்பிரஞ்சநம் பாகத
மொழிநான் கென்றே மொழியப் படுமே.

(இ-ள்) சொல்லானது; சறுக்கிரகம்,-சங்கதம்-அவப்பிரஞ்சநம்-பாகதம் என நால்வகையாகும்-(எ-று) (க)

சறுக்கிரகஞ் சங்கதந் தேவர்மொழி யென்க.

(இ-ள்) சறுக்கிரகம்-சங்கதம்-இவ்விரண்டுந்தேவர் மொழிகளாம் (உ)

அவப்பிரஞ்சநமொழி யசேதனர்க்காகும்.

(இ-ள்) அவப்பிரஞ்சநமொழி-இழிசனருக்குள் வழங்கும்(எ-று)(ந)

எல்லா நாட்டினு மியல்வது பாகதம்.

(இ-ள்)எல்லாநாட்டிலும்வழங்குவதுபாகதமொழியென்க.(எ-று)(ச)

பாகதம், தற்பவந் தற்சமந் தேசிக மெனப்படும்.

(இ-ள்)பாகதம், தற்பவம்-தற்சமம்-தேசிகம்-எனமூவகை.(எ-று)(ரு)

ஆரியச் சிறப்பெழுத் தாற்பொதுச் சிறப்பா
லானவீ ரெழுத்தா லமைவது தற்பவம்

(இ-ள்) ஆரியச்சிறப்பெழுத்தாலும்- பொதுவுஞ் சிறப்புமாகிய--இரண்டெழுத்தாலும்-தமிழிற்சிதைந்து வருவது தற்பவமென்க. (எறு) [உ-ம்]சுகி-போகிஇவை சிறப்பு. அரன்-அரி. இவைபொது. (சு)

ஆரியந் தமிழ்ப்பொது வாமொழி தற்சமம்.

(இ-ள்)ஆரியத்திற்கும்-தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்தாலாகிய மொழி தற்சமமென்க (எ-று)[உ-ம்] அமலம்-காரணம் இவைபொது. (எ)

தேசிகந் திசைச்சொ லென்று செப்புக.

(இ-ள்) தேசிகம்-திசைச்சொல்லென்றுசொல்லுக.(எ-று) [உ-ம்] தாயை, ஆய். தந்தையை, அச்சன், என்பர். (அ)

தீர்க்கங் குணம்விருத்தி சந்திமூ வகையாம்.

(இ-ள்) தீர்க்கசந்தி-குணசந்தி-விருத்திசந்தி-எனச்சந்தி மூவகையாம்

அம்முன் அஆவரி விரண்டுங்கெட் டாவாம்.

(இ-ள்) வடமொழி அகரவீற்றின்முன்-அ-ஆ-வரில்-நிலைமொழியீறும் வருமொழிமுதலுங்கெட்டு ஆகாரம் வரும்.(எ-று)[உ-ம்]பாத-அம்புயம்-பாதாம்புயம். சிவ-ஆலயம்-சிவாலயம். எனவரும். (க0)

ஆமுன் அ-ஆ-வரி விரண்டுங்கெட் டாவாம்.

(இ-ள்)ஆகாரவீற்றின்முன்-அ-ஆ-வரில்-ஈறும் முதலுங்கெட்டுஆகாரம்வரும் [உ-ம்]சேநா-அதிபதி-சேநாதிபதி. சதா ஆநந்தம்-சதாநந்தம்.

இம்முன் இ-ஈ-வரி விரண்டுங்கெட் டீயாம்.

(இ-ள்) இகரவீற்றின்முன்-இ-ஈ-வரில்-ஈறும்முதலுங்கெட்டு,ஈகாரம் வரும்.(எ-று) [உ-ம்] மகி-இந்திரன்-மகீந்திரன்.கிரி-ஈசன்-கிரீசன். ()

ஈமுன் இ-ஈ-வரி விரண்டுங்கெட் டீயாம்.

(இ-ள்) ஈகாரவீற்றின்முன்-இ-ஈ-வரில்-ஈறுமுதலுங்கெட்டு-ஈகாரம் வரும்.(எ-று)[உ-ம்]கரீ-இந்திரன்-கரீந்திரன்-மகீ-ஈசன்-மகீசன்.(கங

உம்முன் உ-ஊ-வரி விரண்டுங்கெட் டூவாம்.

(இ-ள்)உகரவீற்றின்முன்-உ-ஊ-வரில்-ஈறுமுதலுங்கெட்டு-ஊகாரம் வரும், (எ-று) [உ-ம்] குரு-உபதேசம்-குரூபதேசம். தரு-ஊனம்-தரூனம். எனவரும். (கச)

ஊமுன் உ-ஊ-வரி விரண்டுங்கெட் டூவாம்.

(இ-ள்) ஊகாரவீற்றின்முன்-உ-ஊ-வரில்-ஈறுமுதலுங்கெட்டு-ஊகாரம்வரும். (எ-று) [உ-ம்] சுயம்பூ-உபதேசம்-சுயம்பூபதேசம். வது ஊரு-வதூரு எனவரும். இவை, தீர்க்கசந்தி. (கரு)

அ-ஆ-முன் இ-ஈ-வரி விரண்டுங்கெட் டேயாம்.

(இ-ள்) அகர-ஆகார வீற்றின்முன் இ-ஈ-வரில் ஈறுமுதலுங்கெட்டு ஏகாரம்வரும்.[உ-ம்]நர-இந்திரன்-நரேந்திரன் உமா-ஈசன்-உமேசன்.

அ-ஆ-முன் உ-ஊ-வரி லிரண்டுங்கெட் டோவாம்.

(இ-ள்) அகர-ஆகாரவீற்றின்முன்-உ-ஊ-வரில்-ஈறுமுதலுங்கெட்டு ஓகாரமவரும். (எ-று) [உ-ம்] தாம, உதரன்-தாமோதரன் கங்கா-உற்பத்தி-கங்கோற்பத்தி எனவரும். இவை, குணசந்தி. (கஎ)

அம்முன் எ,ஐ-வரி லிரண்டுங்கெட் டையாம்.

(இ-ள்) அகரவீற்றின்முன்-எ-ஐ-வரில்-ஈறுமுதலுங்கெட்டு-ஐகாரம்-வரும்(எ-று) [உ-ம்] சிவ-ஏகம்-சிவைகம். சிவ-ஐக்கியம்-சிவைக்கியம்.

ஆ முன் எ-ஐ-வரி லிரண்டுங்கெட் டையாம்.

(இ-ள்) ஆகாரவீற்றின்முன் ஏ-ஐ-வரில்-ஈறுமுதலுங்கெட்டுஐகாரம் வரும்.(எ-று)[உ-ம்] தரா-ஏகவீரன். தரைகவீரன்-மகா-ஐச்சுவரியம். மகைச்சுவரியம் எனவரும். (கஅ)

அ-ஆ-முன் ஒ-ஔ-வரி லிரண்டுங்கெட் டௌவாம்.

(இ-ள்) அகர-ஆகாரவீற்றின்முன்-ஒ-ஔ-வரில்-ஈறுமுதலுங்கெட்டு ஔகாரம் வரும். (எ-று) [உ-ம்] கலச ஓதனம்-கலசௌதனம்; மந்திர ஔடதம்-மந்திரௌடதம்-எனவரும். இவைவிருத்திசந்தி. (கக)

இகர ஏகார முதற்கை யாகும்,

(இ-ள்) மொழிமுதல் இகரம்-ஏகாரம்-இரண்டும் ஐகாரமாம். [உ-ம்] கிரியிலுள்ளன-கைரிகம்; வேரம் வைரம்-எனவரும். (உ0)

உஊ ஒமுத லௌவா கும்மே.

(இ-ள்) உ-ஊ-ஒ-இவைமுதலில்-ஔகாரமாகும்.(எ-று)[உ-ம்] குருகுலத்தார்-கௌரவர் சூரன்மகன்-சௌரி.சோமன்மகன்-சௌமியன்.

மொழிமுத லகரம் ஆவா கும்மே.

(இ-ள்)மொழிமுதல்அகரம் ஆகாரமாய்வரும்.(எ-று)[உ-ம்]தசரதன் மகன்-தாசரதி. சனகள்மகன்-சானகி. எனவரும். (உஉ)

எதிர்மறை வடசொற் கியைந்த மொழிமுதல்
உயிர்வரி லந்து மொற்றுறி லவ்வுமாம்.

(இ-ள்) வடமொழி, எதிர்மறைக்குமொழிமுதலுயிர்வரில்-அந்தும் மெய்வரில், அவ்வும் வரும். (எ-று) [உ-ம்] ஆசாரமின்மை-அநாசார

ம். ஆதியின்மை-அநாதி எனவும் களங்கமின்மை, அகளங்கம். யோக்கியமின்மை, அயோக்கியம் எனவும் வரும். (உ௩)

நிர்துர் நிகுவி பொருளின்மை நிகழ்த்தும்.

(இ-ள்) நிர்-துர்-நி-கு-வி இவைபொருளின்மையைக்காட்டும். (எ-று) [உ-ம்] நாமமில்லான் - நிருநாமன். நற்குணமின்மை-துர்க்குணம்-மலமின்மை-நிமலம். குதர்க்கம்-குலமின்மை-விகுலம் எனவரும். (உ௪)

வடமொழி யுயிர்முன் வன்கண மியல்பாம்.

(இ-ள்) வடமொழிஉயிரீற்றின்முன் வலிவரின் இயல்பாம். (எ-று) [உ-ம்] ஆதிபகவன்-அளிகுலம்-தனதடம்-எனவரும். (உ௫)

எயன் விகுதி யெய்தும்பிள் ளைக்கே.

(இ-ள்) ஏயன்-விகுதிபிள்ளைப்பொருளில்வரும் (எ-று)-[உ-ம்] கிருத்திகையின்மகன்-கார்த்திகேயன். கங்கையின்மகன்-காங்கேயன். (உ௬)

ஆஐ ஔமுத லாகமந் திரிபாம்.

(இ-ள்)ஆ-ஐ-ஔ-இவைமொழிமுதலில்-தோன்றலுந்திரிபுமாம்(எ-று [உ-ம்]சர்-சரன்-சராசரன்.தோன்றல்-வியாகரணமுணர்ந்தோன்-வையாகரணன். துவாரங்காப்பவன்-தௌவாரிகன் இவைதிரிபு. (உஎ)

உ

சுக்ரநீதி.

——:(o):——

(வடநூன்மொழிபெயர்ப்பு.)

(முற்றொடர்ச்சி.)

எவர்கள் பிராமண சேவையிலும் அவர்களைப் பூசிப்பதிலும் ஊக்கமுள்ளவர்களாயும், சூரர்களாயும் பொறுமையுடையவர்களாயும் இந்திரியங்களையடக்கினவர்களாயும், கலப்பை புல் முதலியவற்றைச் சுமக்கின்றவர்களாயும் இருக்கின்றார்களோ அவர்கள் சூத்திரர்களென்னும் பெயரையுடையவர்களாகின்றார்கள். எவர்கள் தங்களுக்

குரிய தர்மங்களைக்கைவிட்டவர்களாகவும் இரக்கமற்றவர்களாகவும், பிறர்களை வருத்துபவர்களாகவும், கொடுந்தன்மை யுடையவர்களாக வும், எப்பொழுதும் துன்பப்படுத்துபவர்களாகவும், விவேகமற்றவர் களாகவும் இருக்கிறார்களோ அவர்கள், மிலேச்சர்கள் என்று சொல் லப்படுவார்கள். மனிதர்களுக்குப் பூர்வ ஜென்மத்திற் செய்த கர்ம பலாநுபவத்தினலே அதற்குத் தகுதியான புத்தியுண்டாகின்றது. பாபகார்யத்திலாவது புண்ணியகார்யத்திலாவது வேறுசெய்வதற்கு ச்சக்தியுடையவனாகிறதில்லை. கர்மபலத்தினுடைய உற்பத்தி எவ் விதம் ஏற்படுகிறதோ அதையனுசரித்தே புத்தியுண்டாகின்றது.

முந்திய கர்மவசத்தினலேயே எல்லாமுண்டாகிறதென்று நிச் சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவிஷயத்திற் செய்யத்தக்கது இது, செய்யத்தகாதது இது என்று போதிக்குங்காரியங்கள் உபயோக மற்றவைகளாம். புத்திசாலிகளாயும் துதிக்கத்தக்க சரித்திரமுடை யவர்களாயு மிருக்கின்றவர்கள் புருஷகிருத்தியத்தையே பெரிதெ ன்றெண்ணுகிறார்கள். புருஷகார்யத்தைச் செய்வதற்குச் சக்தியற்ற வர்கள் யாரோ அவர்கள்தான் தெய்வத்தையுபாசிக்கிறார்கள். தெய் வீகமான விஷயத்திலும் புருஷகார்யத்திலுமே எல்லாம் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. முன்ஜென்மத்திற் செய்தகர்மமே இந்த ஜென் மத்திலும் இரண்டாவதாகச் செய்யப்பட்டதுபோலாகிறது.

பலமில்லாதவனுக்கு எப்பொழுதும் பலமுள்ளதான சகாயம் ஏற்படும் பக்ஷத்தில் அவன் பலாபலக்ஞானத்தை யுணர்ந்தவனாய்ப் பலப் ராப்தியிலும் விரோதமற்றவனாக ஆகின்றான். மனிதர்களுக்கு அற்பமான முயற்சியினலே அதிகமாயுள்ள யாதொரு பிரயோஜனம் ஏற்படுகிறதோ அதுவும் இவ்வுலகில் முன்ஜென்மாந்தர கர்மவசத்தி னலேயே யுண்டானதென்று சிலர் எண்ணுகிறார்கள்.

பின்னும் இவ்வுலகத்தில் மனிதர்களுடைய கிரியையினலேயே பௌர்ஷம் உண்டாகிறதென்று சிலர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அது எதுபோலவென்றால், எண்ணெய், திரி முதலியவற்றால் நிரம்பிய ஒரு விளக்கைக் காற்றினிடத்தினின்றுங் காப்பாற்றுவதுபோல. இவ் வுலகத்தில் நடக்கவேண்டியவிஷயங்கள் நடவாமற்போய்விடும்பக்ஷத்

தில் நடவாமற்போகும்படிசெய்த துஷ்டர்கள் விஷயத்திற் புத்திக்கும் பலத்திற்கும் தக்கபடி அவர்களையடக்குவதே நல்ல காரியமாகும். உலகத்தில் அரசன் பிரதிகூலபலம் அநுகூலபலம் இவைகளால் தெய்வத்தை உத்தமபலத்தைத் தரத்தக்கதென்றும், மத்திமபலத்தைத் தரத்தக்கதென்றும், அதமபலத்தைத் தரத்தக்கதென்றும் நினைக்கக்கடவன்.

இராவணனுடைய விஷயத்திலும், பீஷ்மாதிகள் விஷயத்திலும், அசோகவனத்தினழிவினாலும், கோக்கிரஹணத்தினாலும் வானரனிடத்தினின்றும் ஒரு மனிதனிடத்தினின்றும் விரோதமானது நன்றாயறியப்பட்டுவிட்டது. அப்படிக்கிருந்தும், ஸ்ரீ ராமனென்ன, அர்ஜுனனென்ன ஆகிய இருவர் விஷயத்திலும் தெய்வாநுகூல்யம் பூர்ணமாயிருந்தபடியால் அல்ப முயற்சியினாலேயே பெரியபலமுண்டாயிற்று.

அரிச்சந்திரன் விஷயத்திலும், மகாபலி விஷயத்திலும் தெய்வாநுகூல்யமில்லாமையினாலே மிகவும்பெரிய நல்லகாரியங்களே செய்யப்பட்டிருந்தாலும் அதுவும் பிரதிகூல்யமாகவேயாகிவிட்டது.

நல்ல கார்யத்தினாலே இஷ்டம் உண்டாகும். கெட்டகார்யத்தினாற் கெடுதியுண்டாகும். ஆகையால், சாஸ்திரத்தினாலே நல்லது கெட்டது என்பதையறிந்து கெட்டதைக் கைவிட்டு நல்லதையே செய்யக்கடவன்.

காலத்திற்குக் காரணம் அரசனே யாகிறான். நல்லகாரியங் கெட்ட காரியங்களுக்கும் அரசனே காரணமாக ஆகிறான். ஆகையால் தன்னுடைய பௌர்ஷத்தினாலும், சிக்ஷணத்தினாலும் பிரஜைகளைத் தன்தன் தர்மத்திலேயே நிலைநிறுத்தக்கடவன்.

(இன்னும் வரும்.)

வி. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்,
செந்தமிழ்க் கலாசாலை ஸம்ஸ்கிருத உபாத்தியாயர்.

புத்தகக்குறிப்பு.

விஜயசுந்தரம்:—இவ்வுலகத்தே, நாகரீகம்வாய்ந்த நாடுகளெல்லாம் தேசபாஷைகளின் வளத்தாலும் செழித்துவிளங்குதலை நாம் காணக்கூடும். இதற்குக்காரணம், மக்களது அறிவுப்பெருக்கத்துக்கு பாஷாஞானம் இன்றியமையாத சாதனமாயிருத்தலேயாம். இங்ஙனம் முக்கியசாதனமாகிய பாஷையின் வளர்ச்சியைத் தம்வளர்ச்சியாகவே கருதி, அவ்வந்நாட்டறிஞர்கள், செய்யுண் மூலமாகவும் வசனமூலமாகவும் நூல்களியற்றித் தேசபாஷைகளைச் சிறப்பித்துவருவாராயினர். இவற்றிற் செய்யுள்வடிவான நூல்கள் பெரும்பான்மை அறிவுப்பெருக்கமுள்ளவர்க்கே ஏற்றனவாதலால், அரியவிஷயங்களை யாவரும் எளிதினுணருமாறு அமைக்கப்பட்ட வசனநூல்களே தற்காலத்தவரால் பெரிதும் விரும்பப்படுகின்றன. பழமையும்பெருமையும் வாய்ந்த தமிழ்மொழியில் முன்னோரியற்றிய நூல்கள்பெரும்பாலும் செய்யுள்வடிவில் அமைந்தவை. தற்காலமுறைக்கேற்ற சிறந்த வசனநூல்கள் தக்கவர்களால் இனித்தான் பெருகவேண்டியிருக்கின்றன. இத்தகைய வசனநூல்களிலே கற்பனாசரிதங்கள் எழுதிவெளியிடுதல், பலதிறமான அறிவுகளை எளிதிற் பரவச்செய்தற்குரியவுபாயங்களில் ஒன்றாக மேனாட்டார் மதிக்கின்றனர். கற்பனா சரிதமென்பது, உலகவியல்புகளையும், நீதிகளையும் தர்மங்களையும் பிறவழக்குகளையும், படிப்போர் மனங்களைக் கவரத்தக்க கதாசந்தர்ப்பங்களுடன் விளக்கி, எல்லாச்சுவைகளும் இயையுமாறு அமைக்கப்பட்ட இனிய கதைகளாகும். இவை தக்க அறிஞரால் எழுதப்படுமாயின் உலகரீதிகளையும் பிறவுயர்ந்த விஷயங்களையும் கதைகளுடன் கலந்தூட்டிப் படிப்பவர் மனங்களைப் பரவசப்படுத்த வல்லனவாம். இம்முறையான்து, நமக்கு முன்னிருந்தவர்களால் விசேடமாகக் கொள்ளப்பட்டிலதேனும் மேனாட்டுக்கல்வியின் பயனாக இவை நம்மவரால் பெருவிப்பத்துடன் இப்போது எழுதவும் படிக்கவும் பெறுகின்றன.

இங்ஙனம் விரும்பப்பெறும் சரிதங்களிலொன்றே இவ்விஜயசுந்தரமும். இஃதியற்றியவர் இரங்கூன் பேபர்கரன்ஸி ஆபீஸ் டிரஷ

ரர்: ராய் ஸாஹிப்: ஸ்ரீமத்-தி. ம. பொன்னுசாமிப்பிள்ளையவர்கள். விஜயசுந்தரன் என்னும் நாயகனைத் தலைவனாகப்பெற்ற இச்சரிதை, உருக்கமும் இனிமையும் வாய்ந்து கற்பவர் மனங்கவரும் காந்தம் போன்றிருத்தலோடு, எண்ணிறந்த தர்மங்களும் நீதிகளும் வழக்கவொழுக்கங்களும் இனியநடையில் மிக்க அநுபவத்திறமையுடன் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்நூலினிடையிடையே, வியாபார நுட்பங்களைப்பற்றியும் பெண்கல்வி முதலிய அரிய விஷயங்களைப்பற்றியும் பிள்ளையவர்கள் எழுதியிருப்பவை, உண்மையில், அறிஞரெல்லாம் அறிந்து மகிழ்தற்குரியனவாம்.

சைவசித்தாந்தசாரமாகிய இந்நூலின் கக-வது அத்தியாயம், இந்நூலாசிரியரது சமயஞானத் திறமைக்குத் தக்க சான்றாகின்றது. இவையன்றி இந்நூலினின்று அறியத்தகும் வேறு சிறந்த உண்மைகள்:—கல்வியறிவில்லா இளைஞரின் வார்த்தையைப்பெற்றோர் நன்கு மதிக்கலாகாதென்பதும், கல்வியொழுக்கங்கள் உடையோர் யாண்டும் சிறப்பிக்கப்படுவரென்பதும், மூர்க்கர் மூர்க்கரையே புகழ்ந்து நல்லோரைநிந்தித்துத் துன்புறுவரென்பதும், கற்புடைமங்கையர் எக்காலத்தும், தம்மைக்காத்துத் தம் கொழுநரைப் பேணுமியல்பினரென்பதும், நல்லொழுக்கமுடையார்க்கு இடையூறுகள் தீயோரால் இயற்றப்படினும், கடவுள் அவரை முடிவிலே கைவிடாதருளுவரென்பதும் முதலியவைகளே. இவையெல்லாம் கதாபாகங்களோடு சேர்த்துப்படிக்கப்படும்போது, யாவர்க்கும் வியப்பு முவப்பும் விளைக்குமென்பது திண்ணம். இவ்வாறு, தமிழ்ப்பெருமையைச் சிறப்பிக்கும் விதமாகவும், படிப்போர்க்கு இனிமையுடன் உயர்குணங்களையூட்டக்கூடியவிதமாகவும், இக்கதையை யெழுதிய பிள்ளையவர்கள், நம்மவரது உண்மைப்புகழ்ச்சிக்கும் போற்றற்கும் உரியராவரென்பதில் ஐயமில்லை. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஒன்பதாம் வருஷோற்சவம் தஞ்சையில் நடைபெற்றபோது, இந்நூல் அச்சபையில் அரங்கேறப்பெற்று, அறிஞர்களாற் கொண்டாடப்பட்டது. இத்தகைய நூல்கள் தமிழ்ச்செல்வியை மிகவும் அலங்கரிக்கத்தக்கனவாதலாற் பிள்ளையவர்கள் இவ்வாறே மற்றும்பல நூல்களியற்றித் தமிழுகத்தைப் பெரிதும் மகிழ்வூட்டுவார்களென்றே நம்புகிறோம்.

பத்திராசிரியர்.